

ROTTERDAMSCH E COURANT.

BUREAU: Hoogstraat, Wijk 10, N° 77.

De Abonnementsprijs is per drie maanden f 6 voor Rotterdam, en f 7 franco per post door het geheele Rijk.
Behalve aan het Bureau der Courant kan men zich bij alle Boekhandelaars en Postkantoren Abonneren.
Enkele Nummers 10 Cents.

Bij deze Courant behoort een BIJVOEGSEL

ROTTERDAM 24 Maart.

De zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden ving aan met een incident, daarin bestaande, dat de heer Storm van 's Gravesande aan den Minister van Koloniën de vraag richtte tot mededeeling van verschillende stukken, in verband staande tot het wetsontwerp ter bekrachtiging van de concessie tot den aanleg van spoorwegen in Indië. Hij verlangde die mededeelingen, alvorens dat ontwerp in de afdeelingen werd onderzocht. De Minister van Koloniën drong op een spoedig onderzoek van het ontwerp aan en wenschte de mededeeling van de nog verlagend wordende stukken bij de Memorie van Beantwoording te doen.

Hierover ontstond eene discussie, waaraan verschillende leden deel namen. De Minister was wel bereid tot de overlegging der stukken, maar vond bezwaar in een langdurig uitstel van het onderzoek van het ontwerp. Hij wenschte dus dat de Kamer vóór haar aanstaand recess dat ontwerp in de afdeelingen zou overwegen. — Na de gewone pauze deelde de Voorzitter mede dat de centrale afdeeling, belast met de regeling der werkzaamheden, had beslist dat het bedoelde ontwerp vóór het recess zal worden onderzocht en wel op het einde van deze of in het begin der volgende week, naarmate de toegezende stukken zouden zijn gedrukt. De Min. van Koloniën heeft bovendien de overlegging van al die stukken toegezegd, maar onder het bepaalde voorbehoud van geheimhouding, waarvan de noodzakelijkheid uit de inzage der stukken zou blijken.

De Kamer heeft achtereenvolgens, na eenige discussien, meent met algemeene stemmen, aangenomen de volgende wetsontwerpen: I, tot naturalisatie van C. T. de la Chaux en acht anderen; II, tot onttegening van de personen ten behoeve van het station van den Staatsspoorweg te Zwolle; III, idem ten behoeve van den spoorweg van Zutphen naar Deventer; IV, idem ten behoeve van den spoorweg van Gooor naar de Duitse grenzen; V, idem ten behoeve van den spoorweg van Leeuwarden naar Groningen; VI, tot bekrachtiging van den verkoop van Rijksgrond aan de Nederlandsche maatschappij voor spoorweg-materieel, en VII tot uitbreiding van art. 17 der wet van 19 augustus 1861 (Staatsblad n° 72), betreffende de nationale milizie. Tegen morgen zijn aan de orde gesteld de beraadslagingen over twee wetsontwerpen van minder belang, en de beslissing over onderscheidene conclusien van commissien.

Sommige bladen beweren dat de Poolse opstand als geëindigd moet worden beschouwd en dat het „bête noire“ van de diplomatie: de interventie van de Westersche Mogendheden, voor goed van de lijst is geschrapt. Wij zijn die meening geenszins toegedaan, op grond van de mededeelingen, die wij heden zoowel van het tooneel des opstands als over de diplomatieke onderhandelingen ontvangen. Zoo o.a. schrijft de Czas, na eerst zijn leedwezen te hebben betuigd, dat men het gemaakte plan om een guerrilla-oorlog te voeren heeft vaarwel gezegd en geregide veldslagen heeft willen leveren: „De verwijdering van den dictator geeft aan de zaak geen wanhopender aanzien; zelfs wanneer Langiewicz niet weder terug kwam, dan zou de toestand toch dezelfde blijven. Hij is te korten tijd aan het bewind geweest, dan dat al de daden der beweging zich in zijne handen zouden kunnen bevinden. De dictatuur is alleen het symbool geweest van de opoffering en de eensegheid van de Polen. Wie ook Langiewicz zal vervangen, zijne gevangenneming is een incident, dat niets gemeen heeft met de nationale worsteling.“

De dépêches die wij overigens uit Krakau ontvangen, bevestigen het oordeel van de Czas; de Polen hebben zich geenszins laten ontmoedigen. Het oude Centrale comité leeft zich weder geconstitueerd en het „te wapen!“ doen hooren, en de nederlaag die Langiewicz heeft geleden, zal de strijd bitterder en verwoeder doen zijn. Overigens bewijst Rusland dat het die kalme meening der bladen nog volstrekt niet deelt, door het bevel in L'Invalide Russe opgenomen, dat de recruten zoo spoedig mogelijk moeten worden afzeggereerd, om bij de regementen te worden ingelijfd. Om het regt van den sterksten te kunnen uitoefenen moet men magt hebben, en wanneer men tracht zooveel mogelijk kracht te ontwikkelen, dan volgt daaruit dat men er van wenscht gebruik te maken. Eindelijk pleit het feit dat Mieroslowski de dictatuur aan Langiewicz betwistte, ten zeerste voor de meening dat zijn verlies niet onherstelbaar zal zijn. Uit documenten door L'Indépendance medegedeeld, blijkt zelfs dat Mieroslowski door het Nationaal comité eerst benoemd was tot dictator, maar dat Langiewicz gebruik had gemaakt van het prestige, dat hij door zijne overwinningen verwierf, om zich van het oppergesag meester te maken. Een clericaal orgaan maakt hieruit de gevolgtrekking, dat de gevangenneming van Langiewicz een „gelukkig evenement is“, omdat daardoor eene oneenigheid wordt voorkomen, die voor de Poolse zaak oneindig noodlottiger zou geweest zijn dan een nederlaag.

Wat de interventie van de Westersche Mogendheden aangaat, het schijnt er voor alsnog ver van af te zijn dat men dit plan heeft laten varen. Integendeel. De buitenlandse bladen zijn heden meer dan ooit opgevoerd met allerlei uiteenlopende geruchten, naar in de hoofdzak blijft men het eens: men onderhandelt. Zoo wordt nu aan de Köln. Zeitung van goed onderzichte zijde uit Parijs gecheven: „Men vergist zich diep, indien men zou meenen dat met de nederlaag van Langiewicz ook de interventie-plannen van Frankrijk geëindigd zijn. Ik weet, dat op denzelfden avond dat die tijding hier aankwam, Prins Napoleon een langdurig onderhoud met den Keizer heeft gehad en dat hij over de houding van Napoleon III zeer

tevreden is. Het is overigens te minder aannemelijk dat Frankrijk zijne bemoeijingen ten kunste van Polen zal laten varen, aangezien de Keizer, de Keizerin, Prins Napoleon en Walewski het op dit punt eens zijn. Mogt men meenen dat de brief, door den Keizer aan den heer Billaut geschreven, voor eene andere zienswijze pleit, dan zal men dit denkbeeld wel laten varen, wanneer men weet dat die brief slechts geschreven is, om den Ministre-orateur een weinig schadeloos te stellen voor den scherpen uitval van Prins Napoleon.“ Wij kunnen ons met deze meening te eerder verenigen, omdat het geheel in het karakter van den Keizer ligt om Billaut en zijn Neef te laten praten, ten einde zijn stilzwijgen des te beter te kunnen bedekken.

Het Oostenrijksche Gouvernement heeft Langiewicz naar Krakau, dus te midden van het tooneel des opstands, doen overbrengen. Deze maatregel heeft iets sonderlings, even als de geheele houding van Oostenrijk in deze aangelegenheid sonderling, een aanhoudend binken op twee gedachten, is.

De schending van het Pruisische grondgebied door Russische troepen wordt officieel tegengesproken; nogtans beweert onze Parijche correspondent, benevens Le Temps en La Patrie, dat estafettes nog steeds door kozakken worden geëscorteerd. Maar misschien verkeert de heer von Bismarck ten gevolge van zijne gewoonte om wit zwart te noemen, in de meening dat kozakken geen Russen zijn.

De Russische gezant te Athene heeft de particuliere correspondentie van Koning Otto opgeëischt. De commissie uit de Nationale Vergadering heeft over dit verzoek rapport uitgebragt en voorgesteld dat alle brieven, vreemd aan de politiek, op verlangen zouden worden terug gegeven aan hen die ze geschreven hadden, en dat men voor het overige de quaestie in status quo zou laten tot dat de Nationale Vergadering in anderen zin zou hebben beslist.

BUITENLAND.

FRANKRIJK.

PARIS 23 Maart.

(Particuliere Correspondentie.)

De strijd in Polen duurt voort, hetgeen hier met groot genoegen vernomen is; het Poolse Comité te Warschau heeft de magt weder in handen genomen, om daarvan zonder twijfel geen afstand meer te doen. Het heeft zelfs den schijn of Langiewicz is juistertijd van het staatkundig tooneel is verdwenen, want hij leidde de omwenteling op een verkeerden weg, en zoo als ik gisteren reeds deed opmerken, is een comité dat uit meerdere leden bestaat en dus niet in één persoon aantastbaar is, voor de Russen veel gevaarlijker. Het is een oorlog van partijgangers, die nu weder zal aanvangen, en wat de diplomatie daaromtrent ook moge beweren, de Poolse quaestie verrijst uit hare asch.

Heden morgen is de heer von Metternich in deze hoofdstad terug gekeerd. Ik zal niet trachten het geheim te doorgronden van zijne zending en de daardoor verkregen resultaten. Laat ons slechts hopen dat Oostenrijk op diplomatieke wijze in overleg met Frankrijk zal willen handelen.

Officiële dépêches uit Berlijn spreken het berigt tegen, dat het Pruisisch grondgebied zou zijn geschonden, en toch schijnt het wel zeker dat onophoudelijk Russische estafettes, door Kozakken geëscorteerd, over Pruisisch terrein trekken.

De dépêche, volgens welke Koning Wilhelm I de deputatie uit het Parlement, die in last had Z. M. geluk te wenschen met zijn verjaardag, op zeer welwillende wijze ontvangen heeft, trok hier de bijzondere aandacht tot zich. De Koning moet immers vrij onbewimpeld het verlangen hebben kenbaar gemaakt, dat er eene verzoening moge tot stand komen tusschen de Kamer en het Gouvernement.

Men meent uit dit feit te mogen besluiten tot een werkelijken triomf van de publieke opinie op de reactionaire rigting van den Koning en zijne Ministers.

Heden heeft de Ministerraad weder eene zitting gehouden, en daarna is de heer von Metternich reeds in een buitengewoon gehoor bij Keizer Napoleon ontvangen.

De heer Farini schijnt het Italiaansche Kabinet te zullen verlaten; de leening is goedgekeurd, uitgeschreven en volgetekend, zoodat het overgangs-kabinet zijne taak heeft volbragt.

De Monteur verzuimt niet heden morgen het verhaal van onlusten mede te deelen, welke te Stalybridge in Engeland, ten gevolge van den door het slijst van der katoenfabrieken ontstane nood, uitgebroken zijn, en tot demping waarvan en het doen van arrestatiën de gewapende magt op de been heeft moeten komen. In Frankrijk, het is waar, hebben zoodanige botsingen geen plaats gegrepen, doch de oorzaak daarvan ligt niet in de minder groote ellende onder de fabriekarbeiders, maar wel hierin, dat eene aanzienlijke gewapende magt overal in het Land in bezetting ligt.

Heden wordt, ofschoon niet op officiële wijze, te Parijs de leening voor de Zuidelijke Staten van Noord Amerika aan de markt gebragt, die door de firma Fould, Oppenheim en Co. uitgegeven en door de na het einde van den oorlog leverbare balen Zuidelijke katoen gewaarborgd wordt. De leening zal althans ten deele, gewis door Fransche kapitalen gedekt worden.

De heer Grandguillot heeft den heer Auguste Chevalier, administrateur der maatschappij voor de vereenigde dagbladen Le Constitutionnel en Le Pays, zijn ontslag als hoofdredacteur van Le Pays toegezonken. Sedert lang nam hij de daaraan verbonden werkzaamheden niet meer waar, maar genoot echter nog voortdurend het appointement, hem, bij overeenkomst, nog gedurende bijna twee jaren gewaarborgd. Men wil dat hij tot dit besluit gekomen is, omdat hij eindelijk de noodige fondsen bijeen heeft om het dagblad in het leven te roepen waarvoor hij reeds bijna

een jaar geleden vergunning erlangde, en dat La Politique heeten zou. Hordanig de politiek van den heer Grandguillot zal kunnen zijn, leert ons het verledene. Waarschijnlijk dezelfde als die van den gastronom dr. Véron, namelijk onderdanig, en toch onafhankelijk!

De laatsteleden vrijdag bij den heer de Broglie gehouden bijeenkomst was geene verkiezingsvereeniging. Men heeft er gepraat, zóó als in iedere salon gepraat wordt waar staatkundige mannen tegenwoordig zijn, maar men vond er niet wat een beraadslagend comité genoemd wordt, en er is geenerlei besluit genomen.

Wel had er gisteren eene verkiezingsvereeniging bij den heer Carron plaats, en heden wordt er andermaal eene gehouden. Naar verzekerd wordt, zal de heer Havin aan den wensch van het comité gehoor geven, door zich niet voor Parijs verkiesbaar te stellen. De heer P. étri heeft eene soort van proclamatie aan de kiezers te Bordeaux gerigt, in welke hij belooft gelijktijdig de verdier van het Keizerschap en van de democratie te zullen zijn. Men is verlangend te weten hoe hij dat zal aanleggen.

De heer Calzado is in hoog beroep van het vonnis gekomen, waarbij hij, ter zake van oplichterij bij het spel, tot dertien maanden gevangenisstraf is veroordeeld.

Volgens Les Nationalités van Turijn, blijkt uit de bij de Regering ingekomen officiële verslagen dat, van mei 1861 tot 1 maart 1863, 1038 zoogenaamde roovers met de wapenen in de hand gegrepen en doodgeschoten, 2413 in het gevecht gedood, en 2748 gevangen genomen zijn, terwijl 934 anderen zich vrijwillig overgeleverd hebben, zoodat het totaal der overwonnen roovers 7151 bedraagt.

Een brief uit Turijn, 13 maart, aan Le Progrès de Lyon gerigt, behelst wederom velerlei bijzonderheden uit Rome, waarbij de gezondheidstoestand van Paus Pius IX als dagelijks vermindere wordt afgeschilderd. Z. H. moet zelfs herhaaldelijk verklaren dat zijne dagen geteld zijn en zou een consult van Parijsche geneesheeren — volgens sommigen door den Nuntius, naar volgens anderen door Keizerin Eugénie afgezonden — hebben van de hand gewezen.

Na den Russischen gezant geweigerd te hebben om eene breve tot de Polen te rigten, ten einde hen aan te manen tot gehoorzaamheid aan den Czaar, bleef de Paus, volgens den briefschrijver, meer dan twee uren in gedachten verzonken. Daarna riep hij uit: „Ik zal ten grave dalen beladen met den haat der Italianen; maar slechts één ding bedroeft mij — dat ik, stervend, Italië niet zal kunnen zegenen; maar ik mag God niet verraden!“ Toen men in zijne omgeving van Victor Emmanuel sprak, riep Z. H. uit: „Hij zelf is veel eer de slagtoffer dan de beul; die ongelukkige Koning, beklaag hem. De loop der gebeurtenissen heeft hem de handen gebonden; dat Gods wil geschiede!“ Dagelijks wordt de collecte voor de Polen nog te Rome gehouden, en van al wat op dat land betrekking heeft, wenscht de Paus op de hoogte te blijven. Dien opstand beschouwt hij meer uit een godsdienstig dan wel uit een staatkundig oogpunt. Hij ziet daarin slechts de Katholieke Kerk, die opstaat tegen de Schismatieken, en verheugt er zich als zoodanig in.

Terwijl de winter hier buitengewoon zacht was, is hij daarentegen in Spanje bijzonder streng geweest, ten gevolge waarvan de ontwikkeling van den plantegroei in de provincie Madrid meer dan eene maand ten achteren is, en onder anderen aan de amandelen, die gewoonlijk half februari in bloei staan, nog geen bloesem gezien wordt.

DUITSCHLAND.

BERLIN 23 maart. — De 60ste verjaardag des Konings werd gisteren hier op de gebruikelijke wijze gevierd. Bij al de verschillende Ministers werden maaltijden gegeven; aan dien bij den President-Minister nam het Corps Diplomatique deel. Bij de verschillende Staatsinstellingen voor wetenschap en kunst werden feestredenen uitgesproken. In de Universiteit had dr. Boeckh tot onderwerp daarvan eene beschouwing gekozen van wat de Staat of de maatschappij in den loop der tijden tot bevordering der wetenschap gedaan had. De Universiteitsen schetste de redenaar als de vrijplaatsen der kennis, wier roeping het is een mannelijk en onafhankelijk karakter bij de studenten te ontwikkelen. Hij besloot zijne rede met den innigsten wensch voor het welzijn des Konings, opdat deze de zijner waardige plaats in Duitschland en in de wereld moge innemen.

Nadat velen der hier aanwezig geweest zijnde veteranen een adres aan den president-minister van Bismarck gerigt hadden, draagt men nu ook kennis van een manifest, door graaf von Arnim-Boitzenburg en een aantal andere ridders van het IJzeren Kruis, uit zeer verschillende standen, getekend, en aan hunne mede-onderdanen, inzonderheid aan het jongere geslacht, gerigt, in welk stuk de geest der feodale partij sterk spreekt, weshalve men het van den anderen kant deze tot verwijt maakt, dat zij alle middelen in het werk stelt om de onlangs gevierde feesten tot een hefboom voor hare bedoelingen te maken. Het slot van dit manifest, tot de onderteekenaars waarvan de hoofden der uiterste regterzijde van het Heerenhuis behooren, luidt dus: „Moge de geest der trouw en der gehoorzaamheid, die vijftig jaren geleden ons en de gezamenlijke strijdman van Pruisen onder de zwart-witte vandenels riep, nimmer in het dierbare Vaderland uitsterven, en mogen ten allen tijde, maar inzonderheid dan als de troon onzes Konings in gevaar is, uw arm sterk en uw hart standvastig blijven, om voor den Koning in den dood te gaan. En dewijl thans wederom, even als toen, onze hoogste Vaderlandche bezittingen, ons zelfstandig en sterk Koninkdom, zoo zwaar aangevochten en in strijd gewikkeld zijn, zoo bidden wij, aan den rand des grafs, u, geleefde mede-onderdanen, beoont met ons, in dit jaar van jubel en kamp, en ook voortaan, zoo lang God leven geeft en kracht, uwe vaste gezindheid van Vaderlandsliefde en Koningetrouw door dappere

daaden der getrouwheid, onder onze oude, voor 50 jaren zegevierende banier.“

Deze IJzeren Kruisridders, voor zoo ver zij, op 's Konings kosten, in het British hôtel geherbergd zijn geweest, ontvingen, vóór hunne afreis, door tusschenkomst van den logementhouder, nog een echt Duitsch Koninklijk aandenken, namelijk ieder een meerschuijmen pijp, op wier kop de beeldenis des Konings is ingesneden.

Eergisteren avond herdacht de Vereeniging Berliner Presse den honderdsten geboortedag van den beroemden schrijver Jean Paul, door het houden van een feestmaaltijd, aan welken de gezamenlijke dagbladen en tijdschriften der hoofdstad, met uitzondering der Neue Preussische Zeitung en hare geestesverwanten, vertegenwoordigd waren, terwijl ook vele leden van het Huis der Afgevaardigden en anderen als gasten aanzaten. De hoofdredacteur der Spensersche Zeitung, Alexis Schmidt, opende de vergadering, en de heer Berthold Auerbach wijdde eene gedachtenrede aan Jean Paul, waarna de heer Raymond, als vertegenwoordiger der Fransche dagbladen, eene toespraak in de Fransche taal over Jean Paul en het Duitse denken hield.

WERKEN 21 maart. — Terwijl Prins Metternich gereed staat om heden naar Parijs terug te keeren, zijn de meeningen wegens de houding die onze Regering ten opzichte van Polen aan zal nemen, zeer verdeeld. Twee verschillende rigtingen schijnen in dit opzicht werkzaam te zijn, en die welke door graaf Rechberg wordt voorgestaan op dit oogenblik de overhand te hebben, namelijk de meening dat Oostenrijk noch met Rusland noch met Frankrijk een op Polen betrekkelijk verbond moet sluiten, maar alleen eene bemiddelende houding aan moet nemen. Naar het oordeel van graaf Rechberg kan Oostenrijk de herstelling van een onafhankelijk Poolsch Koninkrijk niet begunstigen, en zelfs aan Polen, wanneer het onder de Russische heerschappij blijft, geene al te groote zelfstandigheid, bij voorbeeld een eigen leger en eigen finantien, of een afzonderlijk Landdag, toestaan. Van den anderen kant blijft men nogtans verzekeren dat de Oostenrijksche Regering besloten heeft ten opzichte van het Poolse vraagstuk denzelfden weg als de Westersche Mogendheden te volgen.

Per Telegraaf.

ST. PETERSBURG 24 Maart.

Het Journal de St. Pétersbourg van heden deelt mede dat de Oostenrijksche gezant, graaf Thun, zaterdag zijne brieven van ranspel heeft overhandigd.

BERLIJN 23 Maart.

Het berigt dat eene Russische kolonne, van Kalisch vertrokken, het Pruisisch grondgebied zou zijn overgegaan en te Neustadt aangekomen zich naar Wiessen op marsch had begeven, is geheel uit de lucht gegrepen.

BERLIJN 24 Maart.

Uit Krakau wordt gisteren avond aan de Breslauer Zeitung gemeld: Sedert heden morgen wordt bij Lasy, Michow en Iglamir een nog onbesliste strijd gevoerd. In het leger der opstandelingen bevinden zich Wysocki, Bentkowski, Schichowski en Rochebrune. Te Baran hebben de kozakken eene Oostenrijksche patrouille uitgeplunderd en een soldaat gedood.

De Schlesische Zeitung zegt dat Langiewicz niet als gevangene behandeld wordt.

TURIJN 23 Maart.

Men verzekert nu dat de president-minister Farini, uit hoofde van gedurige ongesteldheid, zijn ontslag zal indienen en door den heer Minghetti vervangen worden, maar dat de geruchten wegens andere ministeriële wijzigingen ongegrond zijn.

Tweede dépêche.

De heer Farini heeft zijn ontslag genomen en vertrekt naar zijn landgoed. De heer Minghetti bekocht het voorzitterschap van den Raad en behoudt de portefeuille van finantien. Er loept een gerucht dat de Minister van marine door den gewezen minister voor dat departement, den heer Sella, zal worden vervangen. De heer Pasolini zou nogmaals zijn ontslag aangeboden hebben.

NAPELS 21 Maart.

De overheid heeft den 19 eene groote manifestatie veroorloofd, bij gelegenheid van het feest van den beschermheilige van Garibaldi. Er ging eene burgerlijke processie rond, welke de bustes van Victor-Emmanuel en van Garibaldi voor zich uit droeg. De menigte werd alleen van het Russische consulaat verwijderd. Des avonds had er eene oproerige demonstratie plaats, waarbij de militairen werden beleedigd. Nadat de menigte uiteengejaagd was en er eenige arrestatiën waren geschied, is de orde hersteld.

ROME 21 Maart.

In een gehouden Consistorie heeft Z. H. de Paus op nieuw eene allocutie gehouden over de vervolging, waaraan het Katholicismus in Zuid-Amerika is blootgesteld. In hetzelfde Consistorie is de heiligverklaring bepleit van Maria Christina van Savoye, moeder van den Koning van Napels.

BERN 23 Maart.

Er heeft hier eene meeting ten gunste van Polen plaats gehad. De door de vergadering aangenomen motie strekt om de sympathie der Zwitsers voor de insurgen ten aan den dag te leggen, en verklaart dat een ongelukkige uitslag geenszins bewijst dat zij het regt niet aan hunne zijde hebben. Er is een comité benoemd om giften te verzamelen, bestemd tot ondersteuning der Polen. Ook te Olten heeft eene dergelijke meeting plaats gehad.

KROSZOW 24 Maart.

De opstandelingen, onder aanvoering van Czechowski, hebben eergisteren nabij Lezanek eene nederlaag geleden en zijn uit elkander gejaagd. Zij komen in menigte in Galicië aan. Nabij Kozesow en Potok worden sedert twee dagen gevechten geleverd, waarbij de opstandelingen teruggeslagen werden. Niet ver

56,731 ton. — *Peper*. Singapore 3 3/4 a 3 1/2 d., Penang 3 1/2 d. — *Katoen* stil. — *Zaden*. Lijnzaad flauw. O.-Ind. 62/3. Raapzaad, Kurrachee blond 73/—. *Metalen*. Schotsch Gietijzer vaster 51/9. Tin vast; Banca 128/6. Straat 124/6. — *Zwavel* flauw, goede 2a & 6.5/—. *Olie*. Lijn- vast 43/3, Oct/Dec. 40/6; Raap- vast, buitend. 51/; Patent- 53/6 a 54/; Cocos- als voren; Palm- flauw 38/; Petroleum- iets beter 1/6; Terpentijn- in een doen, Amerik. 110/ a 112/; Fransche 99/ a 96/; — *Talk* in een doen; oude 43/3, nieuwe 43/9, Maart 43/6 verkoopers, April/Juni 43/9, Oct/Dec. 46/3. Voorraad 45,252 ton.

Graanmarkt met goeden aanvoer van buitenlandse artikelen. Tarwe met redelijke vraag tot vorige prijzen. Meel. Amerik. vast. Gerst, in de mindere soorten 1/ lager. Erwt en Boonen onveranderd. Haver. Puik als voren, middelbare 6 d. lager. Lijnzaad flauw. Raapzaad onveranderd. De aanvoeren van 16 tot 21 dezer bedragen: Tarwe 26,927 q., Gerst 22,541 q., Haver 73,196 q., Boonen 483 q., Erwt 1153 q., Meel 29,306 z. en 17,484 v.

Veemarkt. De aanvoeren van het Vasteland waren in

de afgelopen week groot. Heden ter markt werd veel Hoorvase aangeboden en gingen prijzen 2 a 4 d. terug. Schapen met grooten aanvoer 2 a 4 d. lager. Kalveren en Varkens als voren. Men noteert: Ossen 3/8 a 5/; Schapen 4/ a 6/; Kalveren 4/ a 5/10; Varkens 4/ a 4/10.

ANTWERPEN 23 Maart. Koffij vast, doch stil. — *Gransen* stil; Oostz. Tarwe 12 a 13. — *Viaamsche Rogge* op levering 7 1/2. Stettin Gerst 6 1/2. — *Oliezaden* stil; Dantzig Koolzaad fr. 54. — *Petroleum* fr. 59 a 60. — *Spek*. Amerik. gez. fr. 82 a 84 entr. — *Reuzel*. Amerik. 7 23 entr.

HAVKE 21 Maart. Katoen. De verkoopen beliepen gisteren in het geheel bijna 1100 b. Heden is de markt zeer stil, tot 3 ure zijn ca. 420 b. afgedaan in de verhouding van fr. 185 a 180 voor bon ord. Tinnevelly; laatste genoemde prijs werd op levering betaald. — *Koffij*. Haiti Port au Prince fr. 89 1/2 a 90 entr., dito van de Kaap fr. 92. — *Suiker*. Antilles n. 4 fr. 46 1/2 cons. — *Huiden*. B.-A. gedr. Koe- fr. 102. Talk. New-York fr. 53. — *Zeeptalk* fr. 48. — *Reuzel*.

Amerik. fr. 48 a 49. — *Klaverzaad*. Amerik. fr. 114 a 117 1/2, oud dito fr. 99 1/2 a 107 1/2.

AVIGNON 18 Maart. Meekrap met meerdere vraag, vooral voor Racin tot iets vastere prijzen. Men noteert: Racin rosé fr. 30 a 32, palud fr. 26 a 38, Napels 18/ma. fr. 37 3/4. — *Gransen* rosé fr. 41 a 43, palud fr. 46 a 48.

HAMBURG 23 Maart. Koffij vast. Verkocht eenige 1000 b. diverse soorten. — *Raapzied* loco 33 mb., per Mei 32.12, per Oct. 30.5. — *Gransen* stil. Rogge: van Koningsb. 80 E per April/Mei tot 73 1/2 rth. beo te bekomen, doch zonder handel.

NEW-YORK 10 Maart. Katoen in een doen, middl. Upland 87 c. — *Meel* 20 c. hooger. — *Tarwe* en *Mais* vaster. — *Provisien* stil. — *Suiker* beter. — *Koffij* stil. — *Melassen* hooger. — *Petroleum*. Ruwe 20 a 21. — *Wissel* op Londen 178 a 180, Goud 59 1/2 premie.

BAHIA 28 Februarij. Wissel op Londen 27 1/2.

FERNAMBUCCO 28 Februarij. Suiker 3400 a 3500 r., bruine 1900 a 2000 r. — *Katoen* 18,500 a 19,500 r. — *Wissel* op Londen 28.

RIO-JANEIRO 25 Februarij (2de bericht). Koffij. Good first 7 \$ 300 a 7 \$ 400. De uitvoer beliep 22,800 b. naar het Kanaal en de Elve; 8000 b. naar Havre, de Eng. havens, België, Holland en Bremen; 8000 b. naar de Oostzee; 12,800 b. naar de Middl. Zee, 20,000 b. naar Amerika. Voorraad 80,000 b. Uitvoer van Santos naar de Elve en het Kanaal 9800 b. — *Vracht* naar het Kanaal 55/—. — *Wissel* op Londen 27 1/2 d.

BUENOS-AYRES 14 Februarij. Huiden. Gez. Ossen Saladeros rl. 40. De aanvoer beliep 33,400 ps., en er werden 38,900 ps. verkocht. Uitvoer naar Engeland 490 ps. Voorraad 2500 ps. Drooge 1/2 Ossen- en 1/2 Koe- voor Duitsland rl. 44. Er werden 27,600 ps. verk. en 2900 ps. verzonden. Voorraad 90,000 ps. INVOER-ARTIKELN. Jenever in kelders rl. 14, en in Demi-johans rl. 10 1/2. — *Wissel* op Londen 69/.

Weerkundige Waarnemingen op 24 Maart 1863. — 5 uur v. m.						
NAMEN der PLAATSEN.	BAROMETR. tot Maasbicht en verschil.	WIND.		TEMPERA- TUUR.	TOESTAND DER	
		richting.	kracht.		Land.	Zee.
Hartlepool.....	+ 1.5	W.	—	+ 11.1	schoon.	slecht water.
Groningen.....	— 1.3	W.Z.W.	0	+ 8.5	—	—
Helder.....	— 1.1	W.Z.W.	1	+ 8.2	—	—
Yarmouth.....	—	N.W.	—	—	schoon.	—
Vlissingen.....	— 1.2	W.	1	+ 7.4	—	—
Maasbicht.....	769.6	Z.Z.W.	2	+ 6.4	—	—
Portsmouth.....	+ 3.3	N.W.	—	+ 8.3	schoon.	stil.
Plymouth.....	+ 1.5	N.W.	—	+ 11.7	bewolkt.	slecht water.
Havre.....	+ 2.4	N.N.W.	0	+ 7.0	betrokken.	stil.
Paris.....	— 0.7	N.W.	5	+ 4.6	mistig.	—
Brest.....	+ 0.4	N.N.O.	0	+ 5.0	—	stil.

Alzoo grootste verschil in Nederland M 1.3 G; generaal idem Po 4.6 G.

Scheepstijdingen.

Brouwersh. (W) Vertr.
24 mrt. Maria Diederika, v. Marion, Helvoet Royalist, Rymer, d.0
Helvoet (W) Aangek.
24 mrt. Mio Toni, Malle, Kuatendjé (l. v. Falmouth)
Janet Shinnan, Ringe, Cardiff
Helen, Carlston, d.0
Lydia & Jane, Oliver, Sunderland
Jacoba, de Heer, Newc. d.0
Expert, Eucher, d.0
Leveret, Clark, d.0
Sarah Martha, Lynne, Charlestown
Maria Diederika, v. Marion, Brouwersh. Inkomende in 't gat ten anker: Euchtantrass, Leake, van n. Schiedam. Vertrokken.
Maasbroom, Alsing, Newcastle
Ernestine, Hansen, d.0
Robert, Meijer, (als bijl.) Antwerpen
Zeus, v. d. Tas, Bergen
Metis, Nickelsen, Hamb.
Brielle (W.) Vertr.
24 mrt. Leo (st.), Londen
Batavier (st.), d.0
Jonge Willem, Kappen, Windau
Heidewika Regina, Pekelder, Lubeck
Maassluis (W. t. N.) Vertrokken.
24 maart Ithiel, Hunter, Newcastle
Texel (WZV) Aangek.
23 maart Ida, Jongebloed, Triest
Verwisseling, Boon, d.0 n. St. Petersburg. (als bijl.)

Singapore Aangek.
11 febr. Henriette Louise, Meijerlirks, Japan
Amazona, Kroyer (?), Amoy
Cochin Aangekomen
7 febr. Postilion, v. Someren Greve, Batavia (vertr. 8 n. Bushire)
St. Helena Gepass.
7 febr. van Galen, Brandligt, Java n. Amsterdam
New-York Uitgekl.
7 mrt. Eduard, Wieting, Rotterdam
10 Torquato Tasso, Bradering, dito
Triest Aangekomen
19 mrt. Cornelia Wilhelmina, Hoeksma, Amsterdam
Venetic Aangekomen
18 mrt. Petronella, Wirtjes, Rotterdam
Malta Aangekomen
15 mrt. Hendrika, Kuiper, Alexandrië
Genua Aangekomen
20 mrt. Jan Visser, Boon, Londen
Cadix Aangekomen
15 mrt. Pomona, Haddeman, Lissabon
(in lad. n. Holland)
17 Gezina Alida, Meijer, Sevilla
Vertrrokken.
17 Louisa, Antusch, Buenos-Ayres
Catharina, de Boer, Rio-Grande
Lissabon Aangekomen
17 maart Merwestroom, de Goede, Swansea
Bordeaux Aangek.
21 mrt. Anna Cath. Wilh., Griik, Antwerpen
St. Malo Vertrokken
18 mrt. Scout, Cooper, Rott.
Liverpool In lading
21 mrt. Diana, Fijn, Nerva

Swansea Aangekomen
20 mrt. Drie Gezusters, Beeland, Cork
Triton, Munnix, Londen
Cardiff Aangekomen
20 mrt. Virginia, Scarpati, Amsterdam
Vertrrokken.
20 Maria, Jongebloed, New-York
Bristol Aangekomen
21 maart Balmoral (st.), Lovius, Rotterdam
Whitehaven Vertr.
21 mrt. Emrys, Davis, Rott.
Falmouth Aangek.
21 mrt. Schlump zu Lulle, Strack, Bahia n. Amst.
22 Jacob, Filcke, Samarang Binnengeloopen.
22 Catharina Johanna, Mulder, Holland op avontuur
Bij Falmouth Aangek.
21 maart Meika Jacoba, Wielema, Rott. n. Dublin
Penzance Binneng.
20 maart Jacoba Alida, v. d. Laan, Antwerpen
n. Liverpool
Alida Pronk, Scholtens, Newcastle n. Venetië
Torbay Vertrokken
21 maart Fanny Sermes, Kramer, (v. Amst.) Triest
Bij Torbay Aangek.
22 mrt. Joanna Jacoba, Sap, Amsterdam n. Triest
Portland Binneng.
21 mrt. Maria, Beekman, Rotterdam n. Cardiff
Bij Portland Aangek.
21 mrt. Telanek, Popken, Amst. n. Batavia
Charlestown (Cornw.)
Op de reede ten anker.
21 maart Alida, Valk, Antwerpen n. Smyrna

Vertrrokken.
22 L. A. Bang, Fallenius, Ba'avia
Gotha, Schiedam
Newcastle In lading
20 mrt. Engelina Petronella, Nagel, Santander
Harberdina, Bakker, St. Petersburg
Glasgow Aangekomen
21 mrt. Maria Catharina, de Bos, Amsterdam
Vertrrokken.
21 Dina Adriana, Kwint, Troon
Charlestown Vertr.
21 mrt. Johanna Catharina, v. Veen, Bergen
St. Davids Vertr.
20 mrt. Anna Berendina, Kwint, Stege
Boness Vertrokken
21 mrt. Elizabeth & Mary, M'Laren, Rotterdam
Antwerpen Vertr.
23 mrt. Margrieta Gezina, de Grooth, Bergen
Deni, Kuiper, Triest
Hamburg Aangek.
22 mrt. Catharina, Koops, Termunterzijl
23 Hiska, Collmann, Harlingen
Harburg Aangek.
14/20 mrt. Hillech, Gesina, Pik, Bordeaux
Jantina Petronella, de Boer, Rotterdam
Vertrrokken.
Elisabeth, Mandties, Friedrichshall
Cuxhaven Aangek.
23 mrt. Concordia, Huizing, Livorno
Amsterdam (st.), Amst. Vertrokken.
21 Margrieta, Jansen, St. Thomas
Bremerhaven Vertr.
21 mrt. Taika Catharina, Siemers, Amst.
Pietertje, Kramer, d.0
Onrust, Mudder, d.0
Hike Alberdina, de Vries, Koningsb.
Alida, Kroon, Malmoe
Travemunde Aang.
22 mrt. Jantina Alida, Texer, Harlingen
Stettin Vertrokken
21 maart Carl Friedrich, Schmidt, Holland
Swinemunde Aang.
21 mrt. Geertruida Femina, Bakker, Bayonne
Kopenhagen Aangek.
21 mrt. Windsbraut, Zieckle, Stolpmunde n. Dorst

op een van de Jardinillos Keys totaal verongelukt; een klein gedeelte der lading is geborgen.

Gepreaid:
22 jan. op 40° 24' breedte en 20° 23' lengte. Whistler, Grant, van Rotterdam n. New-York.
16 mrt., op 50° 45' NB. en 7° 13' WL. Margaretha Simonetta, Hoffman, v. Amsterdam n. Batavia.

Hellevoet Zeiklaar
Ellen Stewart, Coffin, Baltimore
Sirene, Louet, Rouan
Amsterdam Vertr.
23 maart Rembrandt (st.), Vermeulen, Bordeaux
24 Sirius, Doewes, Napels
Alegonda, Smit, dito
Nieuwe Diep Zeikl.
23 maart Frans en Elise, Niefeld, Batavia
Celeritas, Wagner, Singapore
Zeemeeuw, v. d. Meer, Suriname
Argo, Brouwer, Livorno
Morgenster, Drenth, d.0
Tobina, Wortelboer, Bordeaux

Rivierberigt.
Rotterdam. Hoog water 25 mrt.: late getide 6 ure 55 min.; 2de get. 7 ure 19 min.
Arnhem. Waterhoogte 24 maart 2.15 el. (gew. 1 d.)
Keulen. Rijnhoogte 23 maart 9 v. 5 d. Rijnl. (gevallen 1 d.)
Aangekomen 23 maart: H. Dormolen van Rotterdam met 2574 c.

Cargalijsten.

Rotterdam.
SOERABAJA, Edouard & Marie, A. van der Kolff. — 598 krant. Suiker, 1405 b. Koffij, 6 k. Paarlmoerschelpen, 150 st. Kagee Boekoe, 459 st. Buffelhorens en 1490 boss. Rotting, Hoffman, Dorrepaal en Co.; 290 krant. Suiker, 3018 st. Koe- en 254 st. Buffelhuiden, A. C. Fraser en Co.; 79 krant. Suiker, Besier en Jonkhuyzen; 1 k. Regaal, Ph. van Ommeren; 546 krant. Suiker, 43 b. Koffij en 1 k. Diverse, Order. — Voor Amsterdam: 122 krant. Suiker, Gebr. Hendrichs en Co.; 136 p. Tabak, H. van Leeuwen en Co.; 300 p. dito, Order.
SOERABAJA, Jeannette & Cornelia, J. Verhoeven. — 1138 krant. Suiker, Besier en Jonkhuyzen; 334 krant. dito, Rob. Twiss en Zn.; 2211 boss. Rotting, Order. — Voor Amsterdam: 246 p. Tabak, Cramerus en Co.; 103 p. dito, G. Blokhuis Wzn.

ADVERTENTIE.

Heden overleed mijne geliefde Echtgenoot GERARDINA VERSTEEG, in den ouderdom van ruim 62 jaren.
Rotterdam
24 Maart 1863.
J. VAN GILS.

DEPARTEMENT ROTTERDAM

MAATSCHAPPIJ TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN.

Buitengewone Vergadering,
op HEDEN den 25 MAART 1863, des avonds ten acht ure precies, in het Departements-Gebouw. Verkiezing van een Lid van het Departementsbestuur, ter vervulling der door het bedanken van den benoemde voortdurende vacature. — Verkiezing van drie Leden in het Hoofdbestuur. — Mededeelingen door het Bestuur, enz.
In naam van het Bestuur,
G. VAN REYN,
Lid en Secretaris.

ROTTERDAMSCH ENGELSCH Vrouwen Hulpgenootschap

ALGEMEENE VERGADERING,

HEDEN AVOND, ten 7 ure, in de Engelsche Presbyteriaansche Kerk.

ARNHEMSCH

STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

DIENST tusschen
ARNHEM, WAGENINGEN, RHENEN, WIJK BIJ DUURSTED, CULENBORG, VREESWIJK, SCHOONHOVEN, ROTTERDAM en omgevoerd,
van 1 October 1862.

Van ARNHEM naar ROTTERDAM, Maandags, Donderdags en Zaturdags, des morgens 8 ure.

Van ROTTERDAM naar ARNHEM, Dingsdags, Vrijdags en Zondags, des morgens 8 1/2 ure.

Agent te Rotterdam de Heer J. P. DE COCK, Boompjes.

Arnhem, September 1862.

DE DIRECTEUR.

STOOMBOOTVAART

OP

SOHOTLAND,

voor PASSAGIERS en GOEDEREN.

Naar LEITH,

het Stoomschip **VOLUNTEER**, Kapitein JOHN CAIRNS, vertrekt Zaturdag 28 Maart, des morgens vroeg.
Adres bij G. LEVINGSTON & ZOON en J. A. KOUWENS, Agenten te Rotterdam, en bij DONALD R. MACGREGOR, Agent te Leith.

ROTTERDAM—GRANGEMOUTH,

in directe verbinding met **GLASGOW**, door het Forth- en Clyde-Kanaal.

Het Stoomschip **LOUISE**, Kapit. P. J. van DER GRIENT, zal van hier naar GRANGEMOUTH vertrekken ZATURDAG 28 dezer, des morgens vroeg.

Adres bij D. BURGER & ZOON.

LIGT IN LADING

NAAR

BATAVIA,

voor Passagiers en Goederen.

het snelzield, gekoperd Nederlandsch BARKSCHIP

Maarten van Rossem,

Kapitein J. P. C. GERREBRANDS, hebbende uitmuntende Inrigtingen voor Passagiers en voerende eenen geëxamineerden Scheepsdoctor.

VERTREKT 15 APRIL.

Adres bij de Reeder de Heeren VANOVERZEE & Co., of bij de Carga-voers P. A. VAN ES & Co. en VLIERBOOM & SUERMONDT, te Rotterdam, en DE CONINGH & Co., te Amsterdam.

DE DEELNEMING IN DE

ONDERLINGE

WAARBORGMAATSCHAPPIJ

voor de Dienst bij de Nationale Militie in de Provincie Zuid-Holland,

blijft nog gedurende eenige dagen opengesteld, tot het doen vervangen van Lotelingen des jaars 1863, door NUMMERVERWISSELAARS of door PLAATSVERVANGERS.

Men vervoegde zich daartoe bij den Directeur L. VAN KOETVELD, te Rotterdam.

Wie is de

BEDRIEGER?

PAEDAGOGISCHE GYMNASIEK.

Met 1 April a. s. begint een Cursus (van drie maanden) voor Paedagogische Gymnasiek.

VOOR MEISJES:

Eerste Afdeling.

DINGSDAG en VRIJDAG, des avonds van 6 tot 7 ure.

Tweede Afdeling.

WOENSDAG en ZATURDAG, des nam. van 2 tot 3 ure.

VOOR JONGENS:

MAANDAG en DONDERDAG, des avonds van 6 tot 7 ure.

Opgaven tot deelneming worden tusschen 3 en 4 ure des namiddags verzocht.

EDUARD BULLERDIECK,

Rotterdam, Boompjes, wijk 1, n. 110.

Maart 1863.

LET WEL.

Er wordt gevraagd, voor dagelijks gebruik,

EENE ZAAL,

met daaraan grenzend Vertrek, zoo veel mogelijk in het midden der Stad gelegen, liefst met vrijen opgang en geschikt tot het houden van eenigzins talrijke Vergaderingen. Adres, met opgave van Grootte, Ligging en Huurprijs, onder Letters C. C. aan het Bureau dezer Courant, Hoogstraat, 10-77.

Als AMBTENAAR bij de Staats-Commissie van toezicht over het vervoer van Landerhuizers te Rotterdam.

wordt verlangd

IEMAND

bekend met de *Hoogduitsche en Engelsche Talen*, niet onbedreven in Administratie en een goede hand schrijvende. Alleen zij, die ontwijfelbare bewijzen van moraliteit kunnen produceeren, zullen in aanmerking komen.

Men adresseere zich, met franco Brieven, bij den Secretaris der Commissie, Grootte Draaisteeg, wijk 1, n. 97.

L. PINCOFFS, Voorzitter.
W. VAN DER HOEVEN, Secretaris.

Kweekelingen

op Openbare of Bijzondere Scholen te dezer Stede werkzaam, die verlangen GEPLAATST te worden op de *Voorbereidende Klasse der Vomschool*, alhier gerechtigd, kunnen zich daartoe aanmelden op Vrijdag 27 Maart, 's avonds ten 8 ure, aan het Lokaal van den Heer J. A. EGELIE, in de Leeuwenlaan.

Rotterdam, 24 Maart 1863.

Namens de Sub-Commissie over de Vomschool en Normaallessen,

J. W. SLUITER, Voorzitter.

J. J. DE BERSSET, Secretaris.

EENE JUFVROUW,

uit den beschaaften Stand, van de R. K. Godsdienst, tusschen de 40 en 50 jaren oud, veertien achtereenvolgende jaren als Huishoudster bij een eenig Heer geweest zijnde en door sterfgeval buiten Betrekking, wenschte weder als zoodanig geplaatst te worden; ook is men wel geneegen de Moederlijke zorgen van een jeugdig Kind op zich te nemen. Franco Brieven, onder Letters H.R., aan het Bureau dezer Courant, Hoogstraat, 10-77.

Op een Handels-Kantoor vraagt men een

JONGSTE BEDIENDE,

eenigzins bekend met de Fransche en Hoogduitsche Talen. Adres, aan het Bureau der Rotterdamse Courant, op de Hoogstraat, 10-77.

TE KOOP,

een Zwarte Hengst,

3 jaar oud, bij den Bouwman P. D. VAN DIJK, te Rozenburg.

TE HUUR,

eene Broodbakkerij.

Te bevragen bij A. VIS, t. Nieuwerk op den IJssel. Brieven franco.

HOLLANDSCHE MAATSCHAPPIJ VAN LANDBOUW.

Afdeeling ROTTERDAM, SCHIEDAM en OMSTREKEN.

Het BESTUUR geeft kennis aan Belanghebbenden, dat de

UITSLAG DER VERLOTING

van VEE en PLUIMGEDIERTE,
op HEDEN ALHIER gehouden, is als volgt:

Nom- mers.	PRIJZEN.	N.° van den Catalogus.	Nom- mers.	PRIJZEN.	N.° van den Catalogus.
492. Een Vet VARKEN	57. III.	1658. Een Vet VARKEN	58. I.
1843. " " KALF	33.	1694. " " SCHAAPE	41. IV.
1847. " " RAM	147. IV.	657. " " MASKERZEUJGJE	197.
1348. " " Vet SCHAAPE	41. I.	291. " " Vet VARKEN	59. II.
1831. " " SCHAAPE	41. VI.	1205. " " VARKEN	42.
1913. " " SCHAAPE	41. V.	439. " " VARKEN	56. II.
1418. " " SCHAAPE	41. II.	1570. Eene Vette SCHOT	77.
1661. Een KIPPEN en Een HAAN	169.	804. Een RAM	143. I.
743. Een SPRINGRAM	149. II.	1509. Een Vet VARKEN	60. III.
1294. Een KIPPEN en Een HAAN	627. Een PAPEGAAL met KOOL
959. Een STIER	124.	1557. Een Vet VARKEN	55. I.
1756. Spitsvacht KRULKIPPEN	207.	1220. Een EENDEN en een WOERD	180.
173. Een Spitsvacht HAAN en 1 HEN	211.	1892. Eene Toom KIPPEN	158.
1798. Eene Vette SCHOT	94.	1639. Een POTLAM	200.
541. Een SPRINGRAM	150. III.	483. " " Vet SCHAAPE	41. III.
1202. Eene Vette KOE	24.			

Ingevolge de bepaling in de LOTEN vervat, moeten de PRIJZEN binnen veertien dagen afgehaald worden (bij den Heer J. P. SCHRIJVER, Logementhouder, aan het Haagscheveer alhier), terwijl dezelve gedurende dien tijd, voor rekening en risico van de Trekkers blijven.

Rotterdam 24 Maart 1863.

Namen het Bestuur,
H. DE BIE, Secretaris.

Geoctrooieerd door Z. M. den Koning.

J. D. SCHMIDT EN COMP.,

MEUBELFABRIEKANTEN, HOOGSTRAAT, 10-68.

Hoofdstorg, 123.

J. DE REGT,

Hoofdstorg, 123.

presenteert van eene der voornaamste Fabrieken eene fijne Collectie **MONSTERS** van

Echte **Zwitserse**

Guipure, Tulle en Neteldoeken,

MEUBELGORDIJNEN,

grote en kleine Stores in de Nieuwste Genres en tot goedkope Prijzen.

NB. De Monsters zijn op aanvraag verkrijgbaar.

ALLAN & CO.,

TAPIJT-MAGAZIJN,

hebben ontvangen hunne nieuwe Collectie BRUSSELS, VELVET, TAPESTRY, SCHOTS,

THREPLY, DRUGGET en GONJEN

TAPIJTEN,

welke door hunne superieure Kwaliteiten en bijzonder rijke Dessins alle aanbeveling verdienen.

Ook munt uit hunne keuze in:

COTELINES, RIPS, DAMASTEN, TRAVERS EN RAYE,

ELEGANT GEBOORDURDE EN GEBROECHEERDE

NETELDOEKSCHE GORDIJNEN EN STORES,

BEHANGSELPAPIEREN, TAFELKLEDEN, KARPETTEN IN ALLE SOORTEN,

Tapijten en Linnen Loopers, etc. etc.

ARTICLES DE VOYAGE.

PETROLEUM.

GAZ-OILIE,

1STE KWALITEIT.

in het Groot en Klein, tot Civielen Prijs, te bekomen in de Patent-Fabriek van

A. DE HAAN, Hofstraat, n.° 134, te Rotterdam,

en in den daarnaast gelegen Winkel van **DE HAAN & VOBBE.**

Notarishuis te Rotterdam.

HEDEN, Woensdag den 25 Maart 1863,
des namiddags ten 5 ure,

A F S L A G V A N:

Een PAND en ERVE, bestaande in WINKELHUIS met BOVENHUIS, aan den Tarwenakker, op de o/z. van de Leuvehaven, 1-205. Trekgeld 23.100.
Een PAND en ERVE, bestaande in BENEDENHUIS, PAKHUIS en BOVENHUIS, aan de w/z. van den Opper, 6-204. Trekgeld 18.100.

VEILING VAN:

Een HUIS met BOVENWONINGEN en ERVE, aan de o/z. van de Zandstraat, op den zuidhoek van de Trouwsteeg, 5-457.

Een HUIS met BOVENWONINGEN, ACHTERHUISJE en ERVE, aan de z/z. van de Vierwindenstraat, 2-182.

Een BENEDENHUIS met BOVENHUIS en ERVEN, in den Arnoldusgang, uitkomende aan de w/z. van de Hofstraat, 5-122 en 123.

Een HUIS met OPEN PLAATS en ERVE, ten noorden van den Goudschen Rijweg, schuins tegenover de Mannenlaan, 13-356.

Een HUIS met BOVENWONINGEN en ERVE, aan de n/z. van de Breedstraat, nabij de Lange Frankenstraat, 10-522.

Een HUIS met BOVENWONING en ERVE, aan de w/z. van de Lange Frankenstraat, nabij de Breedstraat, 10-524.

Een HUIS met ERVE, aan de o/z. van de Kruisstraat, uitkomende aan de Vest, 10-324.

Een WINKELHUIS met BOVENHUIS en ERVE, aan de w/z. van de Boterbloot, 8-290.

Een HUIS met BOVENWONINGEN en ERVE, aan de n/z. van de Prinsstraat, 9-277.

Een HUIS met BOVENHUIS, ACHTERWONING en ERVE, aan de o/z. van de Boterbloot (of Kwakstraat), 9-32.

Nederlandsche Handel-Maatschappij.

VEILING TE AMSTERDAM,

op WOENSDAG 29 APRIL 1863, van:

1454/4 Kisten JAVA INDIGO, } liggende ALDAAR.
40 " JAVA COCHENILLE, }

Te ROTTERDAM, op VRIJDAG 1 MEI 1863, van:

1399/4 Kisten JAVA INDIGO, liggende ALDAAR;

met voorbehoud deze hoeveelheid, bij tijdige aankomst, te vermeerderen met ongeveer 200 Picols.
De DIRECTIE geeft de verzekering, dat zij, vóór hare gewone Najaars-Verkeeringen van 1863, geene andere Indigo en Cochenille dan de bovengemelde Partijen aan de Markt zal brengen.
Amsterdam 24 Maart 1863.

MÉDAILLE DE BRONZE à la société
des sciences Industrielles de Paris.

Plus de Cheveux Blancs.

Mélanogène.

Teinture par excellence de DICQUEMARE
AINÉ de Rouen.

Pour teindre à la minute, en toutes nuances, les
cheveux et la barbe, sans danger pour la peau et
sans aucune odeur. Cette teinture est supérieure à
toutes celles employées jusqu'à ce jour.

Fabrique à Rouen rue Saint-Nicolas 39.

Dépôt à Rotterdam chez Mr. CHS. COUCKE,

à la Haye chez Mr. E. FILLET, à Dordrecht V.
HAVARD, à Breda chez Mr. VANTOMME; à
Leyden chez Mr. D. J. MEYSING.

Prix par Boite f 3.50.

INDIGO.

C. M. OVERGAAUW, P. OVERGAAUW, P.
HAVELAAR, P. J. CANTZLAAR Jr., W. C.
SCHALKWIJK en G. H. DE BIE, Makelaars te
Rotterdam, zullen op Donderdag den 30 April 1863,
des avonds ten 6 ure, in het Notarishuis aan de
Gelderschede, Veilen:

460 kisten Java INDIGO,

directe aanboder per diverse Schepen.

Bij Kavelingen, zoo als nader bij Notitie zal worden
aangegeven.

Nadere onderrigting bij bovengenoemde Makelaars.

INDIGO.

Dadelijk na afloop van bovenstaande Veiling zullen
door de Makelaars C. M. OVERGAAUW, P. OVER-
GAAUW, P. HAVELAAR, P. J. CANTZLAAR Jr.
en W. C. SCHALKWIJK, in hetzelfde Lokaal nog
worden Geveild:

118 Kisten Java INDIGO.

en 5 " Manilla

Bij Kavelingen, zoo als nader bij Notitie zal worden
aangegeven.

Nadere onderrigting bij genoemde Makelaars.

INDIGO.

Onmiddellijk na afloop der Veilingen van 578
Kisten Java-Indigo, op Donderdag 30 April 1863,
te houden in het Huis der Notarissen, aan de Gel-
derschede te Rotterdam, zullen door den Makelaar
G. H. DE BIE nog worden Geveild:

203 kisten Java INDIGO,

aanboder per diverse Schepen.

Bij Kavelingen, zoo als nader bij Notitie zal worden
aangegeven.

Nadere informatie zijn te bekomen bij bovenge-
noemde Makelaars.

Gerd. Dauring, A. C. Dalen, A. van Binsbergen,
J. Kolff, J. F. Saverbier, Leonard L. Jacobson, J.
Sinderam, L. J. Plomp van Duiveland, F. W. Eckstein,
J. G. van den Abeelen, G. Elink Schuurman, Joseph
Jacobson, Leonard J. Plomp van Duiveland, Gerd.
Saverbier, C. M. F. Kolff, Leonard Jacobson Jr.,
A. C. Dalen Jr. en A. van Binsbergen Jr., Makelaars
te Rotterdam, zullen Veilen op Woensdag 22 April
1863, des voormiddags ten 10 ure, in het Huis der
Notarissen, aan de Gelderschede:

**442/4en 1361/12 Kisten Congo } THEE,
365/4 " 596/12 " Souchon }
516/4 " Pecco }**

alhier aangevoerd per het Schip Glendoveer, van
Foo-Chow-Foo.

Openbare Aanbesteding.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS van
ROTTERDAM zullen, op Woensdag den 8 April
1863, des namiddags ten 1 ure, ten Raadhuis aldaar.
Aanbesteden:

1.° Het vernieuwen van eenige Kaalmuren
in de Buitenstad;

2.° Het vernieuwen van eenige Kaalmuren
in de Binnenstad;

3.° Het voegen en stoppen van eenige Kaal-
muren in de Buitenstad;

4.° Het voegen en stoppen van eenige Kaal-
muren in de Binnenstad;

alles onder ommevaren in het Bestek en de Voor-
waarden die, op de gewone dagen en uren, ter lezing
liggen op de Plaatselijke Secretarie en het Stads-
Timmerhuis te Rotterdam, en ook voor den prijs
van 15 Centen verkrijgbaar zijn bij de Wed. P. VAN
WAESBERGE en ZOON, Boekdrukkers in den
Houttuin, wijk 11, n.° 194.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen aan gemeld
Timmerhuis. De aanwijzing in loco zal plaats hebben
voor Perceel 1 en 3 op Maandag 6 April en voor
Perceel 2 en 4 op Dinsdag 7 April 1863, beide
des voormiddags ten 10 ure, te beginnen aan het
Stads Timmerhuis.

AANBESTEDING

op DINGSDAG 31 MAART a. s., 'smorgens ten
12 ure, van een

ZOMERVERBLIJF

op den Boomgaard van DAVIS KÖRNE, toebehoorende
aan Mevr. de Wed. M. L. VAN DEN TOL, te
Heenvliet.

Bestek en Teekeningen liggen ter visie in het
Logement van W. VAN DIJK, te Heenvliet.

Aanwijzing in loco Dingsdag, 'smorgens om half
elf ure.

Inlichtingen te bekomen bij den Architect H. J.
DE HAAS, te Rotterdam.

Openbare Verkoop.

De Notarissen PAATS & NIERSTRASZ, reside-
rende te Rotterdam, als laat hebbende van hunne
Principalen, zijn voornemens, onder directie van VAN
MARLE & DE SILLE, op Zaterdag den 28 Maart
1863, des voormiddags ten 10 ure, aan de Vest,
tegenover den Schouwburg, te Rotterdam, publiek te
Verkoopen:

Eene aanzienlijke Partij Nieuw V A A T W E R K,
DUIGEN, BANDIJZER, HOEPELS etc., als: Heele
en Halve LEGGERS, Heele, Halve en Kwart PIJPEN,
VATEN, Heele en Halve ANKERS, OVERTREKKEN,
VLESCH- en SPEKVATEN, 16, 12, 10 en 8 &
VAATJES, GELD, VERW., BLOEM- en andere
VAATJES, PUTSEN, VLOOTEN, KISTEN,
TRECHTERS, Heele en Halve MUDDEN en andere
MATEN, Legger, Stuk-, Pijp-, Oxfhoofd- en andere
DUIGEN. Diverse soorten van BANDIJZER en
HOEPELS, GREENEN DEELLEN, HAND-
en ROEWAGEN, KUIPERSGEREEDSCHAPPEN
enz. enz. — 's Daags te voren te zien.

**Openbare Vrijwillige
VERKOOPING.**

De Notaris CAZAUX VAN STAPHORST, resi-
derende te Rotterdam, is voornemens op Woensdag
den 2sten April 1863, des namiddags ten 5 ure, in
het Huis der Notarissen, aan de Gelderschede al-
daar, in het openbaar te Veilen en vervolgens aan
den meestbiedende of eerstminjende te Verkoopen:

Een kapitaal, hecht, sterk en alier-
aangenaam gesitueerd

PAND en ERVE,

aan de Wijnhaven en Wijnstraat te Rotterdam, be-
staande in een welingerigt, logeabel en uitmuntend
onderhouden **WOONHUIS**, aan de noordside
van de Wijnhaven, nabij de Vitehsteeg, wijk 2, n.° 220,
bevallende dit Woonhuis een aantal net betimmerde
en georneerde VERTREKKEN, meereendeels met goede
Stookplaatsen, en waaronder vercheidene met Marm-
ren Schoorsteenmantels en vaste Spiegels, SPREEK-
KAMER, DIENSTBODENKAMER, goede KEUKEN,
KELDER, ZOLDER en VLIERING, vele KASTEN
en andere Commoditeiten; — voorts een welingerigt
ACHTERHUIS, aan de Wijnstraat, bevallende
vercheidene welingerigte VERTREKKEN, KEUKEN,
KELDER, ZOLDER en VLIERING; — wijders een
onder het gehele Pand doorlopend **PANHUIS**,
ingang hebbende zoo aan de Wijnhaven als aan de
Wijnstraat, met diverse Geriefelijkheden, sedert ver-
cheidene jaren met goed succes gebruikt tot de uit-
oefening van den Mandel in Wijnem, welke
daar alomst wordt gecontinueerd. — Zijnde het ge-
hele Pand belend ten oosten den Heer G. Dauring
Junior en ten westen den Heer J. W. Bunge, en op
den Perceelgewijzen Kadastralen Legger der gemeente
Rotterdam voorkomende in sectie G, onder n.° 205.
In de Grondbelasting over 1863 aangelagen
tot f 186.

Het Woonhuis aan de Wijnhaven is in eigen ge-
bruik en te aanvaarden den 1sten Junij aanstaande.
Het Achterhuis aan de Wijnstraat is verhuurd tot
1 Mei 1863, tegen f 450 in het jaar.

Het doorlopend Pakhuis is verhuurd tot 1 November
1863, tegen f 250 in het jaar.

Voorzeker Pand zal daags vóór en op den dag
der Veiling door een ieder kunnen worden bezigtigd,
op vertoon van een Permissie-Bijlet, af te geven door
genoemden Notaris CAZAUX VAN STAPHORST,
ten wiens Kantore, aan het Westnieuwland te Rotter-
dam, intusschen nadere informatie te bekomen zijn.

Openbare Verkoop.

Op dag van betaling tot 14 November 1863.
De Notaris J. VAN BUUREN, gevestigd te
Charlois, is voornemens op Woensdag den 8 April
1863, des voormiddags ten 9 ure, vóór het Huis
bewoond door W. de Gids, te Rijsoord, gemeente
Ridderkerk, te Verkoopen:

15 stuks bij uitzondering schoone

PAARDEN,

verschillend van Haar en Jaren, waaronder een extra
mak en goed aan den weg loopend span bruine
Geldersche Merrie-Paarden, allen behoorende tot
de Algemeene Postwagen-Onderneming van de Heeren
van Gend en Loos, en die, bij de op den 4 Maart il.
plaats gehad hebbende jaarlijkse verkoop van
Paarden, nog niet uit de Dienst konden worden
gemist.

Diegenen, welke niet van solide en den Notaris
bekende Borgen voorzien zijn, of hunne goedgeheid
door Certificaten, afgegeven door het Bestuur hunner
woonplaats, kunnen bewijzen, zullen niet tot Koopers
worden aangenomen.

Nadere onderrigting te bekomen bij den Heer
J. COERT, Candidaat-Notaris te Ridderkerk, alsmede
ten Kantore van voornemden Notaris.

SCHOUWBURG.

Woensdag 25 Maart. Aanvang 7 1/2 ure.

56ste Voorstelling van het doorlopend, 29ste Voor-
stelling van het Woensdag Abonnement.

Zeker Laatste Gastvoorstelling van Mevrouw
LOUISE LICHTMAY, van het K. K. Hof.

Opera-Théâtre te Weenen.

Die Jüdin, von HALEVY.

grosse Oper in 4 Acten.

ERSTE

Quartet Soirée,

door de HH. ED. RAPPOLDI, A. SCHNITZLER,
A. PAULUS en J. VERHEY, op Morgen,
Donderdag 26 Maart 1863, in den Foyer van den
Grooten Schouwburg, Coolaingel.

Aanvang 's avonds 8 ure.

Toegang f 1.25.

Godrukt en uitgegeven bij
G. en C. A. VAN BENT, te Rotterdam.

STATEN-GENERAAL.

Tweede Kamer.

Zitting van Dinsdag 24 Maart.

De zitting van het volgende incident:

De Voorzitter: Alvorens over te gaan tot de behandeling der wetsontwerpen welke aan de orde van den dag zijn gesteld, geef ik het woord aan den heer Storm van 's Gravesande, die dat heeft gevraagd.

De heer Storm van 's Gravesande: Mijnheer de Voorzitter, ik moet, nu ik den Minister van Koloniën hier tegenwoordig zie, de aandacht der Kamer vestigen op een zaak van groot belang. De Kamer heeft ontvangen een wetsontwerp tot aanleg van een spoorweg in Indië. Nu is het ons allen bekend dat de ingenieur Stieltjes naar Indië is gezonden om de zaak der spoorwegen te onderzoeken, om aan de Regering zijn advies bloot te leggen. Nu zou ik gaarne wenschen dat het advies aan de Kamer werd overgelegd, alvorens het ingekomen wetsontwerp in de afdeelingen werd onderzocht. De Memorie van Toelichting bij dit wetsontwerp behoort, doet denken dat het advies reeds bij het Ministerie van Koloniën bekend is, want er wordt gesproken van een kaart daartoe betreffende, maar van het advies van den heer Stieltjes wordt geen melding hoegenaamd gemaakt, en nu zou ik het onverantwoordelijk achten dat de Kamer besliste over zulk een gewichtige kwestie, zonder de resultaten van het onderzoek van den heer Stieltjes te kennen. Men zal misschien zeggen dat men in het Voorloopig Verslag de vraag zou kunnen opnemen en de Minister zou dan in de Memorie van Beantwoording ophelderingen of mededeelingen kunnen geven, maar als dan geen tweede onderzoek in de sectien zal worden gehouden, zal men daarvan weinig vruchten kunnen verwachten. Ik geef daarom den Minister van Koloniën in overweging om, alvorens het ontwerp in de sectien wordt onderzocht, de rapporten van den heer Stieltjes, in juli en december van het vorige jaar aan den Gouverneur-Generaal ingediend, aan de Kamer mede te deelen. Mijnheer de Voorzitter, ik vraag dus het verloop der Kamer om betreffende het door mij besproken onderwerp vragen te richten tot den Minister van Koloniën.

De Voorzitter: Zoo de Kamer daartegen geen bezwaar heeft, dan wordt den heer Storm van 's Gravesande verlof verleend om die vragen te doen.

De heer Storm van 's Gravesande: Naar aanleiding van hetgeen ik reeds straks heb gesproken, herhaal ik mijne vraag of de Minister van Koloniën kan goedvinden de door mij bedoelde adviezen aan de Kamer over te leggen alvorens het wetsontwerp betreffende den aanleg van een spoorweg in Indië in de afdeelingen wordt onderzocht.

De Minister van Koloniën, de heer Fransen van de Pulte: Mijnheer de Voorzitter, ik heb de zeer uitvoerige rapporten van den heer Stieltjes met de laatste mail, die weinige dagen geleden is aangekomen, ontvangen. Intusschen is in de uitstekende Memorie van Toelichting van den Gouverneur-Generaal, die strijd over de richting uitvoerig behandeld. In hoeverre die lijnige bescheiden vatbaar zijn voor mededeeling, zal bij mij een punt van overweging uitmaken. En als ik in het Voorl. Verslag van de Kamer bezwaren over de richting mogt aantreffen, dan zal ik in de Memorie van Beantwoording de beide meeningen, die van den Gouverneur-Generaal en die van den heer Stieltjes, omstandig uiteenzetten; ik zal de aangenomen richting met overtuiging verdedigen en overleggen wat ter inlichting noodig mogt zijn. Maar ik moet thans vragen: kan het algemeen belang vorderen, dat het onderzoek in de sectien worde opgehouden? Daarvoor is de kwestie om de richting in alle onderdelen te onderzoeken, komt hier minder te pas. Hier geldt het alleen het onderzoek van het financiële gedeelte der concessie, en ik geloof, dat het raadzaam is om den strijd over de richtingen van een Indische spoorweg niet in deze Kamer te brengen. Dat ik in de Mem. van Beantw. al de noodige mededeelingen in tijd zal doen, daarvoor kan de Kamer verzekerd zijn. Maar Midden-Java heeft groote behoefte aan versnelde gemeenschapsmiddelen, en het uitstel dat men wil, is geen schijnuitstel, maar een uitstel van maanden zijnde. Met den meesten nadruk verzoek ik, dat de Kamer thans de concessie onderzoekt.

De heer Storm van 's Gravesande: Het blijkt nu uit de rede des Ministers, dat het ontwerp is ingediend, zonder dat de Minister genoemde inlichtingen had verkregen, want de Minister erkent zelf, dat hij de rapporten van den heer Stieltjes eerst met de laatste mail heeft ontvangen. De Minister zegt verder: het onderzoek der richting behoort hier niet te huis, maar hier behoort wel te huis een oordeel over de financiële kwestie, en om die juist te beoordeelen moet ik de richting van de lijn kunnen onderzoeken. Volgens sommigen zal deze lijn de minst productieve en de minst goede kunnen zijn, en indien de Min. op onderzoek thans aandringt, dan wend ik mij tot den president der centrale afdeeling, en ik verzoek u mijnheer de Voorz. niet toe te geven aan een verlangen waarvan het gevolg kon zijn, dat een verkeerde beslissing zal worden genomen. De belangen van Nederland en de Koloniën mogen niet op het spel worden gezet door een overhaast onderzoek, en dat mag te minder wanneer een ingenieur door het Nederlandsche gouvernement naar Indië is gezonden, speciaal tot het onderzoek van de zaak der spoorwegen.

De heer Gevers Deynoot: Het geldt hier een zaak van het hoogste belang, het geldt de vraag of in Indië spoorwegen zullen worden aangelegd. En nu wil men deze zaak nog langer uitstellen. Ik moet daartegen ten sterkste opkomen. Het geldt ook een zaak van zeer teederen aard; de gemoeienden zijn daar in de hevigste beweging. Er bestaat in den waren zin des woords *periculum in mora*. Ik ben getuige geweest hoe dringend aldaar naar deze concessie is uitgezien. Er zijn reeds feesten gevierd bij het verlenen der voorloopige concessie, en waar ik vooral op wijze, de zaak is *in loco* met de meeste zorg nagegaan. De Gouverneur-Generaal, zelf deelgenoot geweest in het bouwen van spoorwegen, is met deze zaak geheel bekend en de juiste man om haar het beat te beoordeelen. En laten wij niet vergeten dat wij hier spoorwegen bouwen voor Indisch geld, maar laten wij dan ook aan Indië geven datgene waarvan het zoo groote behoefte

heeft. En wat zullen de gevolgen van uitstel zijn? Gebrek aan belangstelling, groote teleurstelling in Indië en een wezenlijke benadeeling der zaak. Ik dring daarom ten sterkste op dadelijk onderzoek in de sectien aan.

De heer van Nispen: Ik ondersteun het voorstel van den heer van 's Gravesande. Men heeft gesproken van het bouwen van Nederlandsche spoorwegen voor Indisch geld, maar de Oost-Indische bezittingen zijn bezittingen van den Nederlandschen Staat, en dus kan men niet spreken van Indisch geld. Ben ik wel onderricht, dan is de hier voorgestelde lijn geheel in het belang der particuliere industrie, en dit juist moet de Kamer kunnen beoordeelen.

Alle bescheiden, alle voorlichting, die op de opinie van de leden invloed kunnen uitoefenen, moeten het onderzoek vergezellen. Daarom moeten ook de rapporten van den heer Stieltjes ter kennis van de Kamer worden gebracht voor het onderzoek in de sectien.

De heer van der Linden: In de eerste plaats kom ik op tegen het woord van den heer van 's Gravesande: "Het is onverantwoordelijk zoo als hier gehandeld wordt." Het is een vreemd verschijnsel, indien men hier Indische zaken wil uitstellen dan vraagt men gewoonlijk: is de Gouverneur-Generaal wel geraadpleegd, is de Raad van Indië wel gehoord? En nu dat geschied is, nu de Gouverneur-Generaal zich met eigen oogen heeft overtuigd, nu zegt men: uitstellen, want de handeling van den Gouverneur-Generaal is onverantwoordelijk. Raadpleegt men dus de Indische besturen dan is het, verkeerd; raadpleegt men hen niet, dan is het ook verkeerd.

Ik kom in de tweede plaats op tegen het woord van den heer van 's Gravesande, dat in de Memorie van den Gouverneur-Generaal niet staat van wat de heer Stieltjes heeft voorgesteld. Hoe weet de spreker dat? De Gouverneur-Generaal heeft ook een onpartijdig en zelfstandig oordeel na verhoor zijner ambtenaren. Wat ik onverantwoordelijk noem, dat is een hoog geplaatst persoon als de Gouverneur-Generaal zou worden behandeld ten aanzien van ondergeschikte personen als door den heer van 's Gravesande is geschied. — In de derde plaats: de heer van Nispen heeft gezegd: men moet niet spreken van Indisch geld, want Indië is een deel van den Nederlandschen Staat. Voorzeker, Indië is een gedeelte van het Rijk, maar dan mag men toch wel aandringen dat Indië, dat zoo veel gouden vruchten afwerpt, ook een deel van die vruchten bekomme. Bovendien, is het niet een Nederlandsch belang bij uitnemendheid om Indië zoo productief mogelijk te maken? — In de vierde plaats, de heer van Nispen verlangt licht, omdat er strijd bestaat over de richting en hij onbekend is met de meest doelmatige richting. De spr. is kennelijk met zichzelf in tegenspraak. Hij heeft getoond volmaakt op de hoogte te zijn. Hij geeft ons thans reeds de redenen zijner afkeuring te kennen, hij behoeft dus geen nadere stukken, want hij kan de richting reeds thans best beoordeelen. Hij verlangt een andere streek.

De heer van Lynden: Ik moet het voorstel van den heer van 's Gravesande verdedigen tegen de zijdelingsche insinuaties van de vorige sprekers, alsof wij de zaak niet zouden willen. Dit is een door niets geregtvaardigd vermoeden. Ons verlangen om meer licht pleit voor het tegendeel. Kan de heer Gevers Deynoot verlangen, dat wij, omdat hij in Indië is geweest, alleen op zijn gezag deze richting voor de beste oordeelen? Er zijn feesten in Indië gevierd, maar moet het algemeen belang achterstaan voor feestvieringen? Die feesten kunnen worden uitgesteld, er zou *periculum in mora* zijn, maar is er kwestie van een uitstel van maanden? Hoogstens van eenige weken. De Minister verklaart zelf nog geen tijd gehad te hebben om de rapporten van den heer Stieltjes te onderzoeken. Wat is nu billijker dan dat ons onderzoek ook worde uitgesteld? De Minister, wiens loyaleit wij tijdens zijne lidmaatschap zoo zeer hebben leeren kennen, moet zelf prijs stellen op het onderzoek der voorgestelde richting; vooral nu het advies van den heer Stieltjes niet is gevolgd.

De heer Storm van 's Gravesande: Indien ik op een behoorlijk onderzoek dezer voordragt aandring, dan is het niet omdat ik geen spoorwegen in Indië verlang, maar omdat het een wet is van groote financiële gevolgen. En dan moet ik zekerheid hebben dat de offers, door de schatkist gebracht, goed zijn besteed. En nu mag ik niet ontveinen dat de motieven in de Memorie van Toelichting voor de aangenomen richting, niet geheel voldoende. Spreker wijst hier op eenige zinsneden op bl. 3 van de Memorie van Toel. Ik stel alsnu aan de Kamer bepaald voor dat de Vergadering besluite het sectie-onderzoek uit te stellen tot meerdere inlichtingen aan de Kamer zijn verstrekt.

De Minister van Koloniën: Ik vat alleen nog het woord op, om een misverstand te doen uitkomen, dat tusschen mij en den heer van 's Gravesande bestaat. Ik heb gezegd de rapporten zijn nu eerst door mij ontvangen, maar ik had er moeten bijvoegen: de quittance was mij reeds vroeger bekend. Ik heb daarom bezwaar tegen de overlegging, omdat ik vrees dat daarvan eenige maanden uitstel het gevolg zal zijn, anders ben ik tot overlegging volkomen bereid.

De heer Gevers Deynoot repliceert kortelijk den heer van Lynden, en wijst op nieuw met aandrang op de behoefte aan spoorwegen in Indië. Hij herinnert aan hetgeen in Engelsch-Indië is geschied, en acht dat ook voor ons de tijd gekomen is om in te halen wat is verzuimd.

De Minister van Koloniën: Ik wil aan het verlangen der Kamer te gemoet komen. Ik zal onmiddellijk onderzoeken wat voor overlegging vatbaar is. Ik zal dadelijk laten afschrijven wat over de zaak licht kan verspreiden, maar dat alles onder één voorbehoud dat de Kamer zich thans niet naar huis begeve alvorens de wet in de afdeelingen is onderzocht.

De Voorzitter: De centrale afdeeling bepaalt de orde der werkzaamheden. Ik zal na de gewone pauze aan de afdeeling mededeeling doen van 's Ministers bereidverklaring, en dan zal daarna worden beslist over het voorstel van den heer van 's Gravesande.

De heer Storm van 's Gravesande: Ik zal de beslissing der centrale afdeeling afwachten. Hiermede neemt dit incident een einde.

Aan de orde zijn: 1º, de wetsontwerpen tot het verlenen van naturalisatie van C. T. de la Chaux en acht anderen. — De algemeene beraadslagingen worden geopend.

terugwerkende kracht, welke hem onbillijk voorkomt. Spreker staft zijne meening met een breedvoerig betoog ontleend aan de geschiedenis van het burgerlijk wetboek.

De Minister van Justitie houdt, in weerwil van het gevoelen van onderscheiden leden in het eindverslag uitgedrukt, vol, dat geen Engelschman kan worden genaturaliseerd, omdat niemand te gekijktijd twee nationaliteiten kan bezitten. Wat de opmerkingen der beide sprekers betreft, verdedigt hij de wet van 1850 en herinnert hij aan de bepaling dat de staat der personen geoordeeld wordt naar de wet van het oogenblik. Wat aangaat het bezwaar dat vele officieren in hun avancement zouden worden belemmerd, dit bezwaar is opgeheven nu het den Koning behaagd heeft op voorstel van den Minister van Koloniën te bepalen, dat voor avancement bewijs van naturalisatie niet meer gevorderd wordt. In antwoord eindelijk op een vraag in het eindverslag zegt de Minister dat de Amerikaan, een andere nationaliteit aannemende, in den regel de zijne verliest.

De heer Nolthenius kan niet toegeven dat de kwestie van het niet geoorloofd zijn om Engelschen te naturaliseren, reeds door de Kamer is beslist en keurt af dat verzoekschriften van Engelschen worden afgevoerd. alleen ten gevolge van een personeel gevoelen van den Minister. Hij zou meenen dat de Minister een beslissing der Kamer moest uitlokken. Op het standpunt van den Minister zelf acht hij dit zeer inconsequent; hij leidt uit de aan de orde zijnde wetsontwerpen af dat de Minister zich niet gelukkig blijft. — **De heer Meylink** repliceert den Minister. — **De heer Gevers Deynoot** dankt den Minister voor de gegeven inlichtingen. — **De heer Godefray** vraagt den heer Nolthenius, of hij dan verlangt dat de Minister een voordragt zal doen in strijd met zijne overtuiging?

De heer Nolthenius herinnert dat de Regering wel meermalen moet ten uitvoer leggen hetgeen strijdig is met hare overtuiging. **De Minister van Justitie** zegt dat het iets anders is iets ten uitvoer te leggen wat de Regering niet heeft voorgesteld, dan voor te stellen wat zij niet goedkeurt. Hij gelooft dat de Kamer wel degelijk een beslissing heeft genomen door afstemming van een wet, waarbij iemand zou worden genaturaliseerd die tot een ander Statenverbond behoorde. — De algemeene beraadslagingen worden nu gesloten.

10, al de aanhangige *naturalisatie-wetten* worden daarop achtereenvolgens aangenomen, als tot het verlenen der hoedanigheid van Nederlander aan: C. T. de la Chaux, geb. te Macassar; M. J. H. Sauer, geb. te Parie-Batoe; F. Luckner, geb. te Pamakassan; J. F. Quartero, geb. te Pasoeroean; C. G. C. F. Greiner, geb. te Neustadt; W. F. Kimfall, geb. te Boston; F. F. Fermont, geb. te Wachtebeke; C. Ensink, geb. te Laar; J. F. Moons, geb. te Leuven.

2º Aan de orde is thans het wetsontwerp tot ont-eigening van perceelen ten behoeve van het station van den Staatsspoorweg te Zwolle.

De Minister van Binnenlandsche Zaken geeft inlichtingen op sommige punten in het eindverslag en zegt o. a. dat de benodigde gronden van Staatswege aangekocht of onteigend zullen worden; dat het gebouw in gemeenschappelijk gebruik zal komen van den Staatsspoorweg en de Centraal-Spoorweg-Maatschappij; doch dat voor de loodsen of bergplaatsen door ieder afzonderlijk zal worden gezorgd. — **Aangenomen.**

3º Het wetsontwerp tot ont-eigening van perceelen ten behoeve van den spoorweg van Zutphen naar Deventer.

De Minister geeft ook hier de gevraagde inlichtingen in het eindverslag, ter bestrijding van de meening van sommigen of de gekozen richting over Joppe wel als de voordeligste kon aangemerkt worden; hetgeen de Minister in de bijzonderheden aantoonst. Voor het overige geeft hij in antwoord op eenen gemakte opmerking, de verzekering dat over de verlenging der lijn van Deventer naar Zwolle over Raalte eerlang zal worden beslist, daar de zaak er thans bijkans rijp toe is. — **Aangenomen.**

Hierna wordt de zitting geschorst. Na de hervatting heeft de discussie plaats over de vraag, of het onderzoek in de afdeelingen over de concessie van den spoorweg van Samarang over Soerakarta naar Djokdjokarta al of niet uitgesteld zal worden.

De Voorzitter deelt mede, dat de centrale afdeeling beslist heeft, dat dit ontwerp in de afdeelingen zal onderzocht worden vóór het reces, en dan, naar gelang de stukken door den Minister van Koloniën toegezegt, zullen zijn gedrukt, hetzij op het einde van deze, hetzij in den aanvang der volgende week het onderzoek in de afdeelingen voortgang zal hebben.

De Minister van Koloniën zegt, dat hij heden morgen niet voorbereid was op de gedane vraag. Hij heeft nu aan zijn Departement die stukken nog ingezien, en zal die mededeelen, onder het bepaald voorbehoud van geheimhouding; als de leden de stukken inzien, dan zullen zij besleffen waarom hij dat voorbehoud stelt.

De President: De stukken, door den Minister van Koloniën toegezegt, zullen gheheim zijn.

Hierna worden de beraadslagingen voortgezet over de onderwerpen, aan de orde van den dag.

4º De wetsvoordragt nopens de ont-eigening van de perceelen ten behoeve van den spoorweg van Goor naar de Duitse grenzen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken beantwoordt de opmerkingen in het eindverslag voorkomende. Hij ontkent de gegrondheid der opmerking dat de arbeid aan sommige sectien der Staatsspoorwegen te traag voortwaarts gaat. De klachten over de trage betaling van Staatswege der ont-eigenings-sommen berust louter op misverstand. De Min. toont aan op welke wijze die betaling geschiedt en dat daarbij de meeste spoed plaats vindt.

Het wetsontwerp wordt daarna met algemeene stemmen **aangenomen**.

V. Ont-eigening van perceelen ten behoeve van den Spoorweg van Leeuwarden naar Groningen: — **De heer Idzerda** brengt verslag uit op verschillende adressen aan de Kamer ingezonden, houdende bezwaren tegen de voorgenoemde richting van de lijn. — Ter griffie.

De Minister van Binnenlandsche Zaken beantwoordt de bedenkingen in het eindverslag opgenomen. Met de indiening van het ontwerp heeft geen verdrag plaats gehad, maar het moest, alvorens te kunnen worden aangeboden, door den Raad van State worden onderzocht. De opmerking dat de Noorderlijnen langzamer zouden voortgaan dan de Zuiderlijnen, acht hij ongegrond. De voortgang van het werk hangt dikwerf af van de lengte der lijnen en van de vaste bruggen en andere werken die moeten worden aangelegd. Hij houdt zich overtuigd dat ook met de thans aanhangige lijn de meest mogelijke spoed zal worden gemaakt. Wat nu de richting van deze lijn betreft, heeft hij aan de Noordelijke de voorkeur gegeven, omdat Gedeputeerde Staten zich daarmede hebben vereenigd.

De heer Idzerda had wel gewenscht, dat er een nauwkeuriger onderzoek omtrent de richting van de lijn had plaats gevonden. Hij gelooft toen dat de

zuidelijke richting de voorkeur had verdiend. Men heeft wel, zoo hij goed onderricht is, aan Ged. Staten gevraagd, of er ook overwegende bezwaren tegen de noordelijke lijn bestonden, maar men heeft hun niet gelijke vraag ten aanzien der zuidelijke gedaan. Hij wenscht ook een spoedigen aanleg van de lijn Zwolle-Leeuwarden. Als dan de centrale spoorweg tot stand zal zijn gekomen, dan zouden er belangrijke wegen van het noorden naar het hart van het land bestaan.

De heer Hugenholz gelooft dat er krachtige argumenten voor de noordelijke richting zijn aan te voeren. Hij zet die uiteen en keurt de noordelijke richting goed.

De heer van Heiden Reinestein is nog niet teruggekomen van zijne overtuiging, verkregen na eenen nauwkeurigen overlegging van verslagen en stukken, dat de noordelijke spoorwegen minder spoedig voortgaan dan de zuidelijke. Hij is het eens met den heer Idzerda, over het wenschelijke van den aanleg der lijn Leeuwarden — Zwolle. Maar vooral heeft hij het woord gevraagd om het belang aan te tonnen van de aansluiting der noordelijke lijnen met Hannover. Hij keurt het niet goed, dat de onderhandelingen tusschen de beide Regeringen daarover nog niet zijn aangevangen, want als onze spoorbanen liggen, dan zijn er nog wellicht 2 à 3 ellen noodig voor dat de Hannoverische gereed zijn. Ten einde dus geen vertraging te veroorzaken, dringt hij bij den Min. er op nieuw op aan, nopens dat punt met Hannover te onderhandelen.

De heer Dirks erkent wel, dat er nopens de richting van deze lijn iets vreemds heeft plaats gevonden, omdat men afgeweken is van vroegere ontwerpen, maar hij gelooft toch, dat op het standpunt waarop de zaak thans geplaatst is, er geen oponthoud moet worden veroorzaakt. Daarom zal hij de voorgestelde richting goedkeuren, ten einde de daartelling van de lijn Leeuwarden — Groningen niet te vertragen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken zal niet verder uitwijden over den strijd tusschen de noordelijke en zuidelijke richting, maar alleen zeggen dat zij niet door hem, maar vóór zijne optreding werd vastgesteld. Hij heeft de zaak beslist gevonden en die haar gang laten gaan, omdat hem geen hoofdbezwaren aanleiding gegeven hadden de richting te veranderen.

De heer van Heiden Reinestein dringt er nog nader op aan, dat de handelingen met Hannover worden gevoerd. Hij verwacht daarbij volstrekt geen moeilijkheden van den kant van Hannover, maar hij vreest alleen, dat door uitstel drie à vier jaren zullen verlopen eer de aansluiting zal kunnen voltooid worden. — **De heer Idzerda** beantwoordt den heer Dirks en doet opmerken, dat de spoorwegen tot die werken behoren welke, eenmaal aangelegd, nooit meer van richting veranderen. — **De heer Dirks** betoogt nog nader, dat de Noordelijke richting geen hoofdbezwaren oplevert om daardoor den aanleg van den spoorweg van Leeuwarden naar Groningen te vertragen.

In omvraag gebracht wordt het wetsontwerp met 53 tegen 2 stemmen **aangenomen**. Tegen de heeren: Idzerda en Wijbenpa.

VI. Verkoop van Kijkgrond aan de Maatschappij van spoorweg-materieel.

Nadat door den Minister van Financien waren beantwoord de opmerkingen, in het verslag der Kamer gemaakt, omtrent den prijs en de hoegrootheid van den af te stanen grond, is dat ontwerp met algemeene stemmen **aangenomen**.

VII. Uitbreiding van art. 17 der wet van 19 augustus 1861 (Staatsbl. n.º 72), betreffende de Nationale Militie.

Door den heer Cornelis wordt, namens de commissie voor de verzoekschriften, rapport uitgebracht op een adres omtrent dit ontwerp.

De heer Mijer wil gaarne tot de instandkoming dezer wet medewerken, maar acht ze nog niet volledig genoeg. Het zou hem echter aangenaam zijn als de Vergadering zich kon vereenigen met deze voordragt; zoo niet, dan hoopt hij dat de Minister daarin niet zal zien een bewijs dat deze aanvulling niet noodig is, maar wel dat er nog niet in alle gevallen is voorzien. Hij herinnert aan de vroeger door hem geopperde bezwaren en vraagt of, wanneer de Minister bij zijn gevoelen blijft dat, door toe te geven aan zijn wensch, het verband der militiewet verbroken wordt, het dan niet beter zou zijn de hier bedoelde jongelingen geheel vrij te stellen.

De heer de Meester kan de noodzakelijkheid van deze wet niet inzien. Hij kan toch niet begrijpen dat een ingezetene van Indië kan beschouwd worden als een ingezetene van dit land, en dat alzoo zijn zoon hier dienstplichtig zou zijn. Nu de Regering echter dit onderwerp heeft voorgesteld, zal hij er voor stemmen. Hij gelooft echter dat er nog meer leemten in de militiewet zijn, en wijst daarbij op eenen circulaire van den Minister van Oorlog, waarbij aan de gemeenten den last wordt opgelegd om de reisgelden aan militairen voor te schieten. De Minister nu is niet bevold van gemeentebesturen te verplichten gelden op de begroting te brengen, en zoo dit dus noodzakelijk is, dan moet daarin eerst door de wet worden voorzien.

De heer Heemskerk Az., heeft met genoegen de aanbieding van dit ontwerp gezien; hij meent evenwel, dat deze wet geen aanleiding moet geven tot nieuwe moeilijkheden, waartoe bij de voorgestelde redactie wel vrees bestaat.

De Minister van Binnenl. Zaken beantwoordt de verschillende sprekers. — Wat de onvolledigheid betreft, deze wet strekt enkel om eenen moeilijkheid die zich nu reeds heeft voorgedaan, op te lossen. Hij acht het niet noodig om, voor het geval door den heer de Meester bedoeld, de wet te wijzigen, en zal van den heer Heemskerk gaarne verwachten de wijziging die hij ter verduidelijking van dit ontwerp wil voorstellen.

De algemeene beraadslagingen worden hierop gesloten.

Door den heer Heemskerk Az. wordt, ter voorkoming van moeilijkheden, uit deze aanvullingswet kunnende voortspruiten, voorgesteld, om uit art. 1 weg te laten de woorden: „hier te lande zich bevindende.” — Dit amend. wordt **aangenomen**, met 53 stemmen tegen 2 (de heeren Idzerda en Viruly). — Artt. 1 en 2 worden hierop **aangenomen**, alsmede de geheele wet, met 50 tegen 5 stemmen. — Tegen de heeren: Wintgens, van Goltstein, van Foreest, van Asch van Wijck en Horkwater.

Op voorstel des Voorzitters wordt besloten tegen morgen, ten 11 ure, aan de orde te stellen de beraadslaging over: 1º, de wetsontwerpen tot aanvulling der wet omtrent de loodsdienst; verhooping van hoofdstuk VIII der Staatsbegroting voor 1862, en ordonnantie van den Gouverneur-Generaal nopens den vrijen invoer van padie en rijst in Java en Madura; 2º, de conclusien der verslagen omtrent het adres van mr. S. J. Schillemans nopens den zoogenaamden graaf d'Hombres; algemeene begroting 1859—60; bekrachtiging van overeenkomsten met inlandische Vorsten; handels-tractaat met Siam en uitleverings-tractaat met België.

Het eindverslag is gereed over het ontwerp nopens het buitenlandisch gedistilleerd. De dag der discussien zal nader worden bepaald.

Concessie tot het aanleggen en exploiteren van eenen spoorweg van Samarang, over Soerakarta, naar Djokdjokarta.

Thans is gedrukt roodgeleed het ontwerp van wet tot bekrachtiging van eenige artikelen der concessie tot aanleg en exploitatie van eenen spoorweg van Samarang, over Soerakarta, naar Djokdjokarta, zoo als die krachtens Zr. Ma. besluit van den 10 dezer onder dagteekening van 12 dezer door de Ministers van Kolonien en van Financien is verleend aan de heeren W. Poolman, A. Fraser, E. H. Kol en T. Ament.

Aan de Memorie van Toelichting, bij deze wetsvoordracht gevoegd, wordt het volgende ontleend:

De verbetering van het transportwezen op het eiland Java door middel van spoorwegen is eene behoefte, welke dringend voldoening vereischt. De Indische Regering was reeds eenige jaren geleden tot de bepaalde overtuiging gekomen, dat het aanleggen van spoorwegen op Java als eene hoogst wenschelijke en aanbevelenswaardige onderneming moest beschouwd worden. Als slotsom eener reeks van adviezen, over dit onderwerp door den Raad van Indië in den loop van het jaar 1858 uitgebracht, gaf dit hooge Staatscollege als zijn gevoelen te kennen dat „hij het bezit van dat meer volmaakt middel van vervoer voor Java dermate gewichtig achtte, dat voor het brengen van geldelijke offers van Staatswege naar zijnne meening zelfs niet behoorde te worden teruggeleend.“ En in eene missive van den 7den september 1858, n.º 746/2, gaf de Gouverneur-Generaal als uitkomst der behandeling van de spoorwegvraag bij het Indisch Gouvernement de volgende stellingen aan: „dat het aanleggen van spoorwegen op Java, zoo wel uit een financieel als uit een staatkundig en strategisch oogpunt beschouwd, de schoonste vruchten belooft, en een krachtige hefboom zal zijn tot verzekering van ons gezag en tot ontwikkeling van Java's welvaart; dat deze onderneming uitvoerlijk is; dat zij niet van Staatswege, maar door particulieren moet worden tot stand gebracht; dat Staats hulp daarbij niet kan worden gemist, en dat het belang van den Staat medebrengt die hulp, zoo noodig, met aanzienlijke opoffering te verleenen.“

Het opperbestuur, in beginsel deelen in het oordeel van het Indisch bestuur over den aanleg van spoorwegen op Java, wenschte echter niet eerder de hand aan het werk te slaan, dan nadat door een nauwgezeten terreinsonderzoek de zaak tot volkomen rijpheid zou zijn gebragt. Het nam dan ook maatregelen om dat onderzoek te doen bewerkstelligen, en hield zich verder aan de regelen, bij het Koninklijk besluit van 31 oktober 1852 (Indisch Staatsblad 1853, n.º 4) gesteld, volgens welke aanvragen om concessie tot het aanleggen en exploiteren van spoorwegen in Nederlandsch Indië door den Gouverneur-Generaal behandeld en de voorwaarden, aan eene concessie verbonden, tusschen hem en de aanvragers geregeld worden, nadat uit een speciaal onderzoek is gebleken, dat de aanleg van eenen spoorweg in de aangewezen richting nuttig en uitvoerlijk is. De voorschreven, van evengemeld besluit werden toegepast op eene aanvraag van de heeren W. Poolman, A. Fraser en E. H. Kol, tot concessie voor het aanleggen en exploiteren van eenen spoorweg van Samarang over Soerakarta naar Djokdjokarta, gedaan bij adres, gedagteekend: Gouda den 28 augustus 1861. Deze aanvraag aan den Gouverneur-Generaal ingediend en de aanvragers, waarbij zich later nog de heer T. Ament aansloot, bij het Gouvernement als soliede personen bekend zijnde, is, na een zeer uitvoerig onderzoek van wege de Indische autoriteiten, de grondslag geworden der concessie, door den Gouverneur-Generaal bij besluit van den 28 augustus 1862, n.º 1, aan evengemelde heeren verleend, onder nadere goedkeuring des Konings, bekrachtiging door de wet waar deze vereischt wordt, en voorbehoud voor den Minister van Kolonien om, in overleg met de concessiearissen, die veranderingen in de voorwaarden te brengen, welke noodig mogten zijn.

De hoofdgedachten die bij het verleenen dezer concessie den Gouverneur-Generaal hebben geleid, na ingewonnen advies der betrokken autoriteiten en na persoonlijk het terrein bezocht te hebben waar de spoorweg zal aangelegd worden, worden door hem aldus samengevat:

„De middenpunten van verkeer, waar de meeste behoefte aan een sneller en beter vervoer, dan thans bestaat, aanwezig is, moeten het eerst verbonden worden. Die liggen op Java vijf uiteen. Men zal dus daar het spoorwegaanlegstelsel moeten volgen, wat meer onder den naam van het Deutsche bekend is; de hoofdpunten zoo goedkoop mogelijk vereenigen; daarom geene kostbare kunstwerken, geene groote rivier- of spoorwegbruggen, geene tunnels maken, maar, om die te vermijden, omwegen, ten koste van de snelheid van vervoer, daar het gemis aan spoed zich het meest doet gevoelen bij korte en weinig bij groote afstanden. Door dit stelsel zijn de spoorwegen tusschen ver uiteenligende punten rentegevend te maken, wat niet te verkrijgen is, zoo het kapitaal van aanleg door kostbare werken wordt vergroot, en door de exploitatie met de uitgaven van onderhoud en toezigt er van aanzienlijk bespaard. Gedeeltelijk zal ook gevolg moeten worden het stelsel, dat de bovenhand heeft in Noord-Amerika. De spoorwegen zijn daar in zeker opzigt te beschouwen als gewone wegen, door wildernissen en woestijnen geleid om deze te ontginnen en nieuwe punten van verkeer te doen ontstaan. Ontginnen spoorwegen op zich zelven weinig of niet in landen, waar bijna alle grond tot cultuur is gebragt, waar vele andere goede middelen van gemeenschap bestaan, zoo als in Nederland, op Java moet het anders zijn. De spoorwegen moeten daar ter weerszijden een uitgebreid gebied hebben. Daaruit moeten gewone wegen naar de stations worden aangelegd. Daar langs zal zich allengs eene steeds toenemende bevolking vestigen, daar er gelegenheid tot af- en aanvoer van personen en goederen is. Landbouw- en fabrieksondernemingen zullen in dat gebied opgericht worden en langs gewone of eigene onkostbare spoorwegen hare producten naar den hoofdweg vervoeren. Op deze wijze wordt niet alleen het algemeen belang grootelijks bevorderd, maar zij geeft aan de spoorwegonderneming ook het vooruitzicht op een toenemend vertier en dus op betamelijke winsten. Iedere spoorweg moet, indien er gelegenheid toe is, zoo gelegd worden, dat hij voortgezet kan worden en dat er andere spoorwegen van kunnen uitgaan, zoodra de behoefte daaraan zich voordoet. Hierop dient op Java bijzondere geleid te worden. De ontwikkeling neemt steeds toe, en er moet gezorgd worden dat eenmaal, al is het nog in een ver verschiet, aaneengeschaalde spoorwegen het eiland van het noorden naar het zuiden, van het westen naar het oosten doorsnijden. Het zoude eene groote fout zijn, daarop van den beginne af niet bijzonder acht te slaan.“

„Deze eenvoudige, algemeene beginselen worden nu aan de richting voor den eersten spoorweg op Java toegepast. Het staat bij alle bevoegde beoordeelaars berigtgevers vast, dat eene spoorwegverbinding van Samarang met Soerakarta en Djokdjokarta het aller- eerst in aanmerking komt, zoo als dit reeds vóór

ongeveer 20 jaren het geval was. De Raad van Indië dringt er in zijn advies van 25 juli 1862, n.º XXVII, met klem en nadruk op aan. Dit eerste van de aangegeven algemeene beginselen kan dus aangenomen worden als juist te zijn toegepast. Aan het tweede, den goedkoopsten aanleg, bij toepassing van het Deutsche stelsel, kan ook gevolg gegeven worden door aan den weg de richting te geven ten oosten van het gebergte, dat zich van Samarang tot in de Vorstenlanden uitstrekt. Het terrein is over het algemeen vlak. Van Samarang tot vele palen ten zuiden van Poerwodadi is een spoorweg, om zoo te zeggen, met minimum van kosten te leggen. De bergen of de heuvelrij, welke die streek van de Soerakarta-landen scheidt, zijn niet hoog. Die landen zijn vlak en bieden weinig bezwaar aan. Het hoogste punt, dat eenigzins steil overgetrokken zal moeten worden, ligt bij Ngesrep, op de grens van Samarang en Soerakarta. Te weten, van 95 ellen tot 122 ellen Samarangsch peil, over eene lengte van 1470 ellen. De helling zal daar zijn 1 op 100, die door ingraving en ophooging nog vlakker te maken is. In eene andere richting, meer ten westen naar het gebergte, is het hoogste punt 95 ellen Samarangsch peil. In de buurt van een spoorweg in de aangewezen richting zijn uitgebreide bosschen met djatehout. Er wordt een zeer goede kalksteen gevonden, waarvan bij het bouwen van de stuw te Giapparo met goed gevolg veel gebruik is gemaakt. Bijzonder gemakkelijk in de groeven te bewerken, wordt hij, aan de lucht blootgesteld, zeer hard. De Solorivier biedt gelegenheid tot aanvoer van materialen aan. Van Soerakarta naar Djokdjokarta is het terrein meer golvend en met rivieren en beken doorsneden. Deze moeilijkheden zijn niet te ontwijken, doch van geen overwegend bezwaar.

„De vlakten, door den spoorweg te doorsnijden, zijn voor groote ontwikkeling vatbaar. Die in de residentie Samarang wacht gedeeltelijk slechts op het aanleggen van het bevoelingskanaal, dat de rivieren de Loesi, van Kemir af, en de Doenan zal verbinden, om het gebrek, dat er thans maar al te dikwerf heerscht, te doen ophouden. Het kan bijna geen twijfel lijden dat, zoo er betere en goedkoopere vervoermiddelen zijn, de productie zeer zal toenemen. De bevolking wordt door geene gouvernementalcultures van haren eigendommelijke landbouw afgetrokken en zal hare velden weder kunnen maken tot eene voorraadschuur van rijst, zoo als zij in vroegere jaren geweest moeten zijn. Verscheiden tabaksondernemingen zijn er reeds gevestigd. De katoenteelt slaagt er uitmuntend. Het wordt niet betwijfeld, dat de suikerriet-cultuur er kan gedijen.“

„De Soekowatische landen, ter linker zijde van de Solorivier, staan op de kaarten van Junghuhn, Versteeg en op die door den heer Stieljes verstrekt, als bijna onbevolkt aangewezen. Van Soerakarta uit heeft de Gouverneur-Generaal in 1862 die landen langs den weg naar Poerwodadi, voor eenige jaren op hooger last voor het gewoon vervoer obruikbaar gemaakt, eenige palen ver ingereden, en bevonden dat door pangeran Mangkoe Negoro op zijne landen, daar gelegen, in 7 jaren tijds 30 dessa's in het leven waren geroepen. De tegenwoordige soesoehoenan heeft het voornemen te kennen gegeven dat voorbeeld te willen volgen. Particuliere koffijaanplantingen zijn er. Eene suikerfabriek zal door meerdere gevolgd worden. Is in die streek, niettegenstaande den verrielden weg, thans reeds zooveel ontwikkeling op te merken, een spoorweg zal haar weldra onkenbaar maken; te meer daar de grond, behalve voor suikerriet, zeer geschikt is voor de teelt van tabak en indigo.“

„Van Samarang tot Soerakarta kan derhalve aan den spoorweg, door hem door het vlakke land te leggen, een deel van het Amerikaanse karakter gegeven worden; hij moet en zal ontginnen. Hij zal een groot gebied hebben, waaruit onderscheidene wegen naar hem zullen loopen en de belangrijke Solorivier met hem in verbinding brengen. Van Soerakarta naar Djokdjokarta doorloopt de spoorweg eene reeds zeer ontwikkelde streek vol koffijaanplantingen, indigo- en suikerfabrieken, welke laatste zeer staan te vermeerderen ten koste van de eerste.“

„Een spoorweg door de vlakke van Samarang naar Soerakarta en van daar naar Djokdjokarta voldoet aan het laatste en niet het minst gewichtige beginsel. Hij kan voortgezet worden van Djokdjokarta, door Bagelen en Banjoemas, naar Tjilatjap en verder door de Preanger regentschappen en Buitenzorg naar Batavia, of, zoo dit door de hoogte bergen te veel bezwaren oplevert, gelijk waarschijnlijk is, langs Tjitalingka, Bandang en Tjikoan naar Batavia, met een zijtak naar Buitenzorg. Van het meest oostelijk gedeelte, tusschen Samarang en Soerakarta, kan men een weg leggen langs Japara door Rembang — beide zulke belangrijke gewesten — naar Soerabaja en verder langs de kusten van den zoogenaamden Oosthoek. Mogt het noodig zijn, dan kan er ook een weg in eene zuid-oostelijke richting van uitgaan.“

„Het maken van deze wegen zal met groote localiteitsbezwaren te strijden hebben, doch is Java eens zoo ontwikkeld dat er behoefte aan bestaat, dan zullen ook de middelen voorhanden of te vinden zijn om die bezwaren te overwinnen. Men moet de gelegenheid openlaten om op de gemakkelijkste wijze te kunnen doen wat in de mogelijkheid ligt, dat gedaan zal moeten worden.“

De door den Gouverneur-Generaal aan de heeren Poolman e. s. verleende concessie beantwoordt ook volgens de overtuiging van de Ministers van Kolonien en Financien in de bijzonderheden aan deze vooropgestelde hoofdbeginselen. De spoorwegonderneming zal eene geheel bijzondere onderneming zijn, die, binnen de grenzen voor den financiëlen steun van Staatswege gesteld en onder voldoende controle, voor eigen risico en op eigen verantwoordelijkheid zal moeten handelen, maar aan welke tevens eene voorwaarden zijn opgelegd, die haar het vooruitzicht op weislagen zouden ontnemen, de toekomst der spoorwegen op het eiland Java voor eene lange reeks van jaren bederven en de rentegarantie in een regelmatig jaarlijks terugkeerend geldelijk subsidie doen omtaarden.

Wat de controle van Regeringswege betreft, zoo wel moet opzigt tot den aanleg als tot de exploitatie, zijn de voorwaarden zoodanig gesteld, dat de rigtige uitvoering der werken en de zuinigheid in het beheer der onderneming voldoende gewaarborgd voorkomen.

Daar waar de bijzondere toestand van Java exceptionele bepalingen noodig of wenschelijk maakte, zijn deze bepalingen in de voorwaarden opgenomen. Zoo is het, onder anderen, nuttig voorgekomen, eene regeling daarbij op te nemen aangaande de kleine zijtakken, die landbouw- en nijverheids-ondernemers in de richting van den spoorweg aan de lijn wenschen te verbinden, en aan den Gouverneur-Generaal de bevoegdheid voorbehouden om de voorzorgen te bepalen, welke voor de openbare rust en veiligheid en voor de gezondheid van de aan den spoorweg te bezigen arbeiders noodig zijn.

In de hoofdzaken kon zich het opperbestuur dus gereedelijk vereenigen met de concessie, zoo als die door den Gouverneur-Generaal aan de heeren Poolman e. s. is verleend, en som het voorbehoud, door

den landvoogd gemaakt voor den Minister van Kolonien om, in overleg met de concessiearissen, die veranderingen in de voorwaarden te brengen welke noodig mogten zijn, slechts voor ondergeschikte punten hebben kunnen aangewend worden, waar het niet voorgekomen, dat, met het oog op den stand van de gelmarkt in Europa — eene omstandigheid, die bezwaarlijk even juist door het Indisch Beattuur kon beoordeeld worden, — het toekennen eener rentegarantie van 5 per cent over het tot een zeker maximum bepaald kapitaal der onderneming de grens overschrijft van den geldelijken steun, welken de Staat aan de concessiearissen niet behoort te onthouden, wil men hun in redelijkheid de mogelijkheid openstellen om de onderneming tot stand te kunnen brengen.

De Regering was van meening dat bij eene door den Nederlandschen Staat gewaarborgde rente van 4½ per cent, de geldschietster genoegzaam aanmoediging zouden vinden om hunnen steun aan de onderneming te geven, en in de onderhandelingen, die tusschen den Minister van Kolonien en de concessiearissen plaats vonden, moesten dezen dan ook de juistheid van die meening erkennen, en traden zij eindelijk toe tot de vermindering. Het is schier overbodig te doen uitkomen, dat hierdoor het bedrag van het maximum der uitkeering, waartoe de Staat jaarlijks gedurende 33 jaren kon verplicht worden, van f 700.000 tot op f 630.000 is teruggevoerd.

De verdere veranderingen, welke in de Indische concessie zijn gebragt, schijnen geene nadere toelichting noodig te hebben. Alleen moet nog worden opgemerkt dat, toen de Gouverneur-Generaal, bij art. 14 der voorwaarden, de wet van 3 mei 1851 (Indisch Staatsblad n.º 41) op alle voorwerpen tot den aanleg en de exploitatie van den spoorweg benodigd toepasselijk verklaarde, hij nog niet in wetenschap kon zijn, in hoeverre door het opperbestuur gevolg was gegeven aan zijne dringende voorstellen om evengemelde wet met gemeen overleg der Staten-Generaal te wijzigen. Het schijnt billijk en overigens overeenkomstig met het belang van den Staat, die rentegarantie verleent, dat intusschen de concessiearissen niet noodeloos bezwaard worden met het betalen van regten op voorwerpen voor den aanleg van den spoorweg benodigd.

Bepalingen omtrent den accijns op het buitenlandisch gedistilleerd.

Door eenige leden werd, bij de overweging dezer wetsvoordracht in de afdelingen der Tweede Kamer, geklaagd dat de behandeling van wetsontwerpen in de afdelingen somtijds veel te spoedig aan de orde wordt gesteld. Ook voor dit ontwerp was aan de leden geen genoegzame tijd gelaten tot onderzoek, en aan de belanghebbenden buiten de Kamer hoegenaamd geen tijd om hunne bezwaren vóór de behandeling in de afdelingen te doen kennen. Zij drukten den wensch uit dat de centrale sectie die bedenking voortaan in het oog mogt houden waar het min of meer gewichtige onderwerpen van wetgeving mocht gelden, waarvan de voordragt en behandeling voor vele ingezetenen van belang is.

§ 1. De omstandigheid dat de wet op den accijns op het binnenlandsch gedistilleerd nog niet is afgekondigd, en de twijfel welke dienaangaande bestond, gaven algemeene stof tot opmerking. Dat de wet door den Koning bekrachtigd was, bleek reeds uit de kennisgeving deezwege door den Directeur van het Kabinet des Konings gedaan. Maar was de wet ook niet reeds in het Staatsblad geplaatst, en heeft dus de afkondiging niet werkelijk reeds plaats gehad? Daarover bestond twijfel. In het register op het Bijblad vindt men de aantekening, dat zij in n.º 62 van het Staatsblad is opgenomen. Dat nummer is intusschen ook nu nog niet uitgegeven. Onder plaatsing in het Staatsblad is bezwaarlijk iets anders te verstaan dan dagteekening van het Staatsblad en aanwijzing van het nummer. Heeft dit werkelijk plaats gehad, dan heeft men hier het vreemde verschijnsel dat eene wet, die door den Koning is bekrachtigd, en die facto is afgekondigd, nochtans door de Regering wordt teruggehouden en niet in werking gehart. Ofschoon men nu niet voorbij zag dat hier grondige redenen tot vertraging van de inwerking-stelling der wet hebben bestaan, redenen die in de Memorie van Toelichting op art. 10 worden aangewezen, zoo kon men evenwel niet voorbijzien dat het feitelijk terugnemen of houden van de reeds bewerkstelligde afkondiging eener wet niet regelmatig zou kunnen worden geacht. Dit zou een bedenkelijk antecedent kunnen zijn. Des te meer gewigt fechtte men aan deze bedenking, omdat de afkondiging der wetten, dat is de bepaling der dagteekening van het Staatsblad waarin zij worden opgenomen hier te Lande, in afwijking van hetgeen overal elders plaats vindt, het werk is van den Directeur van het Kabinet des Konings, dus van een ambtenaar, op wien geene politieke verantwoordelijkheid drukt. Men herinnerde daarbij aan de dikwijls herhaalde opmerkingen die daaromtrent zijn gemaakt, en aan de even dikwijls gedane beloften der Regering om daarin op doeltreffende wijze te voorzien. Men wist dat door het vorig Kabinet bereids een wetsontwerp omtrent deze aangelegenheid in gereedheid was gebragt, en betuigde eenige verwondering dat de Regering nog geen voorstel van wet hierover had ingediend. Die zaak werd dan ook aan de ernstige overweging der Regering aanbevolen. Sommige leden meenden, met het oog op hetgeen ondersteld moest worden het geval te zijn ten deze — dat namelijk de plaatsing in het Staatsblad wel geschied was, doch dat de uitgifte alleen was opgehouden, — dat de tusschenkomst van de wetgevende magt alnog gevorderd werd om in de zaak te voorzien. De wet behoorde, volgens hen, de dwaling te herstellen en alsnog maatiging te geven tot afkondiging binnen een door haar te bepalen tijdstip. Het Staatsblad n.º 62 van 1862 kan terstond uitgegeven worden. Deze handelwijze zou daarenboven het voordeel opleveren, dat de belanghebbenden den officiëlen tekst van de zeer omvangrijke nieuwe wet eenige weken of maanden vóór dat zij in werking treden mocht, zouden kunnen leeren kennen, hetgeen toch ook voor de ambtenaren die haar zullen moeten toepassen, grenszins onverschillig kan zijn. Thans zal die wet slechts weinige dagen vóór dat zij in werking treedt officieel bekend kunnen zijn. Zoodanig voorschrijft zou dan ook in het tegenwoordig wetsontwerp opgenomen kunnen worden. In het algemeen viel niet te ontkennen, dat art. 115 der Grondwet niet bepaalt, dat de door den Koning bekrachtigde wetten ten spoedigste door den Koning moeten worden afgekondigd; die last tot spoedmaking wordt alleen in art. 114 der Grondwet gegeven met opzigt tot de beallaging door den Koning omtrent de bekrachtiging der wetsontwerpen te nemen. Uitstel van afkondiging is dus nog geene overschrijving der Grondwet; doch het behoort geen betoog dat zoodanig uitstel tot groot ongerief zou kunnen leiden, en feitelijk hetzelfde gevolg zou kunnen hebben als intrekking of vernietiging van eene door de drie takken der wetgeving bekrachtigde wet. Deze opmerking was intusschen

ten deze van ondergeschikt belang, omdat hier in de eerste plaats de twijfel moest opgelost worden of de afkondiging eener wet, die werkelijk in het Staatsblad reeds geplaatst was, door de Regering feitelijk al dan niet is teruggehouden. Niet alleen deed men de bedenkingen van publiekrechtelijken aard gelden, waartoe dit uitstel van afkondiging aanleiding geeft, men wees ook op het hoogst zonderlinge verschijnsel dat eene wet, die niet is afgekondigd, door eene latere wet op andere onderwerpen toepasselijk wordt verklaard, en dat zij zelve nog vóór hare afkondiging gewijzigd zal worden. Was die wijziging noodig, dan schoot er zeker wel geen ander middel over dan het nu gekozene; de bedenking, dat het wijzigen eener nog niet afgekondigde wet een weinig wenschelijk verschijnsel is, wordt daardoor echter niet weggenomen.

§ 2. Evenzeer werd het vrij algemeen afgekondigd dat in dit wetsontwerp veel meer gevonden wordt dan bepalingen betreffende den accijns op het buitenlandisch gedistilleerd, waartoe het volgens het opschrift en den considerans het betrekkelijk is. De terugkeer tot dergelijke oude dwalingen op het gebied der wetgeving werd bedenkelijk geacht; men verlangde dat althans de wijziging van de wet van 20 juni 1862, en de bepalingen waarbij het tarief van invoerrechten wordt gewijzigd, in afzonderlijke onderwerpen zouden worden behandeld. Op het voetspoor van hetgeen in de wet van 15 mei 1859 (Staatsblad n.º 38) voorkomt, zou men in de opname van art. 8 van dit wetsontwerp nog kunnen berusten.

§ 3. De gelijkstelling van den accijns op buitenlandisch gedistilleerd met dien op binnenlandsch vond bij de groote meerderheid geen bezwaar. Sommige leden echter toonden zich daarmede weinig ingenomen. Er wordt, zeiden zij, alsnu een vrij belangrijk offer van de schatkist — nagenoeg een derde van de opbrengst van den accijns op het buitenlandisch gedistilleerd — gevraagd. Dit wordt verlangd juist op een tijdstip waarop de verhooging van den accijns op sterken drank door de Regering als eene zeer nuttige en wenschelijke zaak wordt voorgesteld. Het eenige voordeel dat verkregen zal worden, wordt gevonden in de gelegenheid welke voor onze branderijen geopend zal worden om haar product in Frankrijk in te voeren tegen het verminderd regt, door dien Staat aan andere Natien bij verdrag toegekend. Die fabrieken worden dus ten koste van de schatkist bevoordeeld.

Okk vroeg men, of het voorgestelde invoerregt van f 3.50 per vat niet een al te ruim veld zou openen voor de concurrentie van vreemde branderijen met onze eigene.

Deze bedenkingen vonden echter tegenspraak bij andere leden. Deze zagen in de gelijkstelling van den accijns voor alle soorten van gedistilleerd een groot gemak voor den handel, en tevens eene groote vereenvoudiging in de administratie. De gevaren voor de inlandische industrie werden, volgens hen, veel te sterk gekleurd; het voorgestelde invoerregt van f 3.50 bedroeg toch niet minder dan 15 per cent van de waarde min of meer, en gaf dus eene zeer groote mate van bescherming. Zij meenden dan ook dat de inlandische industrie geen bezwaar tegen de voordragt, uit dit oogpunt beschouwd, deed gelden.

§ 4. Met het oog op den invloed dezer wet op gemeentelijke belastingen werd in eene afdeling de vraag gedaan, of de Regering bedacht is op het nemen van maatregelen tot grotere zekerheid van de heffing der gemeente-opent en belastingen op gedistilleerd, met name, of een vroeger denkbeeld om eene uniforme, algemeene belasting hierop ten behoeve der gemeenten te heffen, al dan niet ter zijde is gesteld.

Goedkeuring van eene schikking tot wijziging van het verdrag van handel en scheepvaart met Frankrijk.

Ofschoon de schikking, met Frankrijk aangegaan tot wijziging van het handels- en scheepvaartverdrag van 1840, bij de meeste leden die aan het onderzoek dezer wetsvoordracht in de afdelingen der Tweede Kamer deel namen tot geen overwegend bezwaar aanleiding gaf, en sommigen zelfs hun genoege over het treffen dier schikking betuigden, ontbrak het echter niet aan betuiging van leedwezen, dat Nederland nu voor zijn handel en nijverheid bij voortdurend in vele opzichten in Frankrijk van veel minder gunstige conditie zijn zal dan Engeland en België, met name wat de producten onzer visscherijen en die van onze suikerraffinaderijen en van een aantal andere takken van nijverheid betreft. Men vroeg daarom, of de Regering bij magte was om eenige inlichtingen te geven omtrent de verdere onderhandelingen, en of daarvan nog eenig goed gevolg te wachten is.

Men zag ook niet over het hoofd dat het zelfde voordeel, dat nu aan Frankrijk tegen genot van een evenredig voordeel wordt gegeven, geheel om niet aan andere Natien wordt geschonken, en vooral aan België en het Tolverbond, over welke tarieven van invoerrechten de Nederlandsche nijverheid zoo veel regt had te klagen. De vraag kwam dan ook voor, of de Regering niet eenige stappen had gedaan om van die Mogendheden eenig equivalent te verkrijgen voor het voordeel dat de nieuwe vermindering van Nederlandsche belastingen op vreemd fabriekaas voor haar oplevert. Men wees onder anderen op het buitensporig hooge regt dat nog altijd in het Tolverbond op een voornaam product van onze branderijen, de gist, drukt. Des te meer grond was voor dusdanige vertoogen bij die Mogendheden, naar mate de vermindering van belasting op het buitenlandisch gedistilleerd een zeer groot voordeel voor de branderijen te Stettin zijn. oplevert; — een voordeel dat sommigen zelfs bedenkelijk voor onze eigene korenwijnstokerijen achtten.

De meening werd ook geuit dat het Fransche tractaat van 1840 voor Nederland schier geen enkel voordeel meer opleverde, daar toch de gunsten, in 1840 door Frankrijk verleend, alle waarde voor ons hadden verloren. De opzegging van dat verdrag zou zelfs, volgens sommige leden, zeer in aanmerking hebben kunnen komen.